

ஸ்ரீ மகாலட்சுமி

D

துவசித சர்ச்சரித்திர நாடகம்

799

1910

இந்த

சாஸ்திரம் திருவெண்காசம் நகரத்திலுள்ள

இயற்றப்பட்டது.

ஆணி-சங்கீர்த்தி செட்டியாரால்.

செட்டியாரால் யினிய கதனை

சுவாமி முனிசாமி முதலியாரால்

சுவாமிநாதரத்தால் வெற்றிக்கொண்டு

சென்னை-சுவாமி.

தனலகாமி நர்த்தன அச்சிட்டுத் தரவேண்டி

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910

இதன் விலை ரூ. 1.00 ரூ. 2.00 ரூ. 3.00 ரூ. 4.00 ரூ. 5.00 ரூ. 6.00 ரூ. 7.00 ரூ. 8.00 ரூ. 9.00 ரூ. 10.00 ரூ. 11.00 ரூ. 12.00 ரூ. 13.00 ரூ. 14.00 ரூ. 15.00 ரூ. 16.00 ரூ. 17.00 ரூ. 18.00 ரூ. 19.00 ரூ. 20.00 ரூ. 21.00 ரூ. 22.00 ரூ. 23.00 ரூ. 24.00 ரூ. 25.00 ரூ. 26.00 ரூ. 27.00 ரூ. 28.00 ரூ. 29.00 ரூ. 30.00 ரூ. 31.00 ரூ. 32.00 ரூ. 33.00 ரூ. 34.00 ரூ. 35.00 ரூ. 36.00 ரூ. 37.00 ரூ. 38.00 ரூ. 39.00 ரூ. 40.00 ரூ. 41.00 ரூ. 42.00 ரூ. 43.00 ரூ. 44.00 ரூ. 45.00 ரூ. 46.00 ரூ. 47.00 ரூ. 48.00 ரூ. 49.00 ரூ. 50.00 ரூ. 51.00 ரூ. 52.00 ரூ. 53.00 ரூ. 54.00 ரூ. 55.00 ரூ. 56.00 ரூ. 57.00 ரூ. 58.00 ரூ. 59.00 ரூ. 60.00 ரூ. 61.00 ரூ. 62.00 ரூ. 63.00 ரூ. 64.00 ரூ. 65.00 ரூ. 66.00 ரூ. 67.00 ரூ. 68.00 ரூ. 69.00 ரூ. 70.00 ரூ. 71.00 ரூ. 72.00 ரூ. 73.00 ரூ. 74.00 ரூ. 75.00 ரூ. 76.00 ரூ. 77.00 ரூ. 78.00 ரூ. 79.00 ரூ. 80.00 ரூ. 81.00 ரூ. 82.00 ரூ. 83.00 ரூ. 84.00 ரூ. 85.00 ரூ. 86.00 ரூ. 87.00 ரூ. 88.00 ரூ. 89.00 ரூ. 90.00 ரூ. 91.00 ரூ. 92.00 ரூ. 93.00 ரூ. 94.00 ரூ. 95.00 ரூ. 96.00 ரூ. 97.00 ரூ. 98.00 ரூ. 99.00 ரூ. 100.00

செ. 71-விஜயவங்கினே வர செல்லுதெருவு குளே.

ஸ்ரீராமஜயம்.

துவசிதாசர் சரித்திர நாடகம்

விநாயகர்துதி-கவி.

சீர்புகழுவருக்கெல்லாம் செல்வமும்சீர்த்திபெற்றோ
பார்புகழ்முதுதியுள்ளபாசனம் துளசிதாசன்
மேர்புகழ்சரித்திரத்தைபெருந்தமிழ்விளாசம்பாட
மேர்புகழ்கரிமுசத்தொன்றுணையடிக்கடவாநாமே.

பொது-வரனம்.

விநாயக்கடவுர்திருவரத்தினால் உழிபென்சொல்பு போகிரது
யென்னவென்றும் இரப்பூர்பீரம்மகுலத்தாராகியும் டில்லீராஜன்மத்தி
ரிமாகியும் ஆத்மராவுகொலுவுக்குவருகிரவிதங்காண்க

ஆத்மராவ் வருகிர கவி.

முதரிவானநீரன்மும் க்கமாபடிக்கியானும்
பாதுஷாம் திரியாகிட்டதைமக அக்கியெந்து

ஐ துமைதபசுசெப்பயஉண்மையாய்கருத்திலெண்ணி
வேதனும்ஆத்மராவுவீந்தையாய்வருகின்றோரே.

ஆத்மராவ்வுருகிர-தரு.

அதிபதிடில்லீராஜன்	மதிமர்ரிஆத்மராவு	
ஆசையாகவந்துமேவினார்	கொலுமண்டபம்நாடி	ஆதி
விதிசுலம்தன்னிவந்த	வேதசாகமங்கொல்லாம்	சுரு
மெத்தவேயவர்களும்	சுற்றுமேயுலகெலாம்	
வெத்திமிகுத்திடும்	உத்தமரான	அதி
மகரகுண்டலம்ஜெக	தாமுமணிமுத்துகள்	
சுகதகவென்றிலங்கிட	தாவடம்குலங்கிட	சுரு
சந்தணபரிமள	சந்தழும்வீச	
சந்தரமாகவே	அந்தணர்குழ	அதி
மராமராவென்றுவேடன்	வால்மீகிரிஷியாக	
பராபரப்பொருள்ஞானம்	பாவிக்குமன்பறுக்கும்	சுரு
மத்தியிவந்திடும்	புத்திரநாகயே	
சித்தமகிழ்ந்திட	பெற்றவினோதன்	அதி
தளகர்த்தன்மர்ரிபட்டம்	தந்துதல்வனுக்கு	
வளம்பெத்துயிதுவேனே	பனத்தில்தலம்புரிய	சுரு
வண்ணமிகுத்திடும்	யெண்ணெய்குடிய	
விண்ணவர்வணங்கிய	கண்ணனையென்று	அதி

ஆத்மராவ்சொல்-கவி.

முண்டகந்தன்னிலெந்தழாத்திபமகனாய்வந்து
மண்டலமதிக்கும்டில்லிமந்திரியும்சுருவுமாகி
விண்டநாந்தபத்திரக்கேகவேண்டியேபெனக்குதித்த
சண்டநாடுக்கஞானதனையனையழந்துவாராய்.

ஆத்மராவ்சொல்-வசனம்

அப்பாயேவ்லாளிகளே அண்டபிண்டசராசரங்களைதமதுகுஷ்டடி
க்குள்வைத்துரசுதிக்கும் ஆதிகடவுளாகியஅரிபகவானுடைய ந்தியி
லுதித்தசிரிஷ்டிக்கர்த்தாவாகியபிரம்மகுலத்திலுதித்து யெவரும்யெ
திரில்லாதசர்வவித்தைகளையுமுணர்ந்து அஸ்த்திபுரியென்னும்
வீரராஜராகியஅகப்பரபாதுஷ்டவுக்கும்ந்திரியாகிய ஆத்மராவ்யென்று
பேர்வகித்து யிருக்கும்காலத்தில்யெனது மேன்பாட்டையாரிந்துநம்

மைகைக்குருவாக்கிக்கொண்டார்யிப்போது யெனது அதிகாரத்தை
என்மைந்தனுக்குத்தந்திருக்குரேன்யினிராம் பரமபதத்தையடையவே
ன்டிதபஞ்செய்யப்போகிரபடியால் யென்மைந்தனான துளசிதாசனை
மது சமுகத்துக்குகொண்டுவாருங்கள்பணிவிடைக்காரர்களே.

துளசிதாசர் வருகிற-கவி.

அந்தண ரதிசைக்கவருள் கரும்ரிஷிகளெல்லாம்
வந்தெதிர் ணங்கிவாழ்த்தமனாமுதலரிந்தசிலன்
எந்தனுமம னுடகசகனகரத்தினசிங்காரன்
தர்மதமுன் துளசிதாசன்சமுக்கெனவருகின்றாரே.

துளசிதாசர் வருகிற-தரு.

தேசமெங்கும்வணங்கும் வீசும் துளசிமகா
தாசனிடோவந்துடேவிநார்
வெகுசந்தாடிவ்விக்கு மந்திரியான தாசனி
ஆசையாடும்மைதந்தை அழைத்ததென்ன ஆளனுப்பி-சுரு
அரியவேதர்மனம் பிரியமிகுத்துமே
தெரியவேயாவரும் மறாகுலதீரன் தேச
முத்துகுச்சிகட்டிதொங்கல் மோகனமாலையிலங்க
பொத்துமணிகைக்கடகம் கொஞ்சியேமிகத்துலங்க-சுரு
கோமளம்பெருகிய மாமலரழகிய
காமனுமெதிரிலா வாமனென்ன தேச

துளசிதாசர் சரித்திர நாடகம்.

நீதிராஜதெண்டிசைகள் நிகரில்லாத தவஞான
ஓதியவிதங்கொல்லலாம் உண்மையையறிந்த தீரன்-சுரு

உவ்னிதமிழுதய, கன்னியரரசையை
பன்னிமரந்திடா மன்னவரான தேச

செஞ்சிலம்புபு, ததண்டை தேரியேயோசைசுள்பாட
சஞ்சலமில்லாமலென் றும் தாழ்விலாசம்பன்னி-சுரு

சங் நகரில்லாமலே பெண்களைக் கடிய
மங்களகபகர பங்கஜநான தேச

துளசிதாசர்-கவி.

வேதமும்னுவிக்கியானம் விளங்குந் ததுவங்கொல்லாம்
தீதரகற்றுணர்ந்தேக்கவடிவங்கொண்ட
நாகனையெனதுதந்தை நர்ப்பாதமடியென்போற்றி
யேதனையழைத்தவண்ணம் யெடுத்தாரைசெய்குவிரே.

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

வேத சாஸத்திரங்கொல்லாம் தேரித்தெளிந்து குருமர்த்திவ
ழுவங்கொண்ட யெனது பித உவ்னிதமிழுதய திருவடிக்கி அடியே
ன் அனேக நமஸ்க்காரம் யென்னை அழைத்ததென்ன மகிழ்ந்தரு
ளும் தந்தையே.

ஆத்மராவ் சொல் தரு.

கண்ணையென்கண் மணியே மகிழ்ந்தவாழ்ந்திருக்கவே
கண்ணையென்கண்மணியே கிரந்தசெல்வ மயெந்தன்-கண்ணே

மண்ணிலுள்ள காலமும் மகிழ்ந்துவாழ்ந்திருக்கவே
வந்தந்தேனரிதாசன் கிரந்தசெல்வ மயெந்தன்-கண்ணே
அப்பனேசிலாஉலகுக்கெல்லாம் சூப்பிலாபாலா
பாசியைப்பிடித்துதிசெய்து ன்னும்காஸத்திரமெல்லாம்
பாரிலதிகமாக தேரித்தெளிந்தயெந்தன்-கண்ணே
தாசியையடுக்கஅதைநான்கண்டு கூசியேகெடுக்க
யோசனைபுரிந்திரா உலகுக்கண்ணியைநாடும்
உவ்னுமயக்கந்திர மனதைதெளியவைத்தேன்-கண்ணே

ஆத்மராவ் சொல்-வசனம்.

அப்பா மகனே உன்னை பெத்து வளர்த்து நானுந் பர்வமாக
ஓம சகலவிதத்தையும் கற்பித்த பிரகு நீ தாசிவிடே செதியா யி
ருக்க நான் கண்டுதெய்வப் பெண்களைக் கொண்டுவிட்டு உன்முன்

பாக அவன் வயத்தைப்பின்பு மலஜனதாரையை காண்பித்து தா
சியின்பத்தைமாத்தி உனக்கு திருமண முடித்தேன் யென ன்பட்ட
பெருமையைக் கொடுத்தேன் அருமை மழுதாரிதவியை விடவேரு
மாதரைத்தீண்டாத நிர்ணயம் தருவாய் நீ தாசி யின்பத்தைமாத்தி
திருமணமுடித்து டில்லிராஜாவுக்குநான் மந்திரியாக யிருந்த யென
து பட்டத்தை உனக்கு கொடுத்திருக்குறேன் இனி யெப்போதும்
உன்மனவிடாது மழுதாரிதவி தவிர வேரொரு பெண்களை தீண்ட
னென்று யெனக்கு தீதியந்தந்தால் உன்னை அழைத்த சங்கதிசொ
ல்லுவே னப்பாசன்மனியே.

ஆதாரம் துளசிதாசர் தாக்கம்-தரு.

தந்தையேதேனும்
தடுத்துப்பேசுவான்டோ
தாரந்தவிரயினி
சேருவதில்லை

வந்தொருநாளும்
அய்யாடே-அய்யா
வேரொருபெண்களை
அரிநாரணமுன-அரி

தந்தைசொல்-தரு.

பாலனே களித்தேன்
பரம்பதத்தை
பகடிமாய்தபம்செய்ய
கஷ்டமில்லாவிடை

பலவிதமளித்தேன்
வேண்டியிதுகாலம்-மைந்தா
யிஷ்டமுயிக்குத்திட
தகடினம் தருவாய்-பாலா

துளசிதாசர் சொல் - கரு.

யிளந்நதநானிருக்க

தளர்ந்தென்னைவெருக்க

யிதுயெந்தன்விதி காணு

அய்யாவே- அய்யா

யில்லரத்துக்குரிய

தொல்லைகமக்கவும்

அல்லலைதருவது

நல்லதோவுமக்கு-யிள

தந்தை சொல் தரு.

தந்தை சொல்மீறி

தடையொன்றுங்கூறி

தடுப்பவனவன்

மைந்தனைவனோபாலா

தருமணிவுனக்கென்ன

குரைவுகளிருக்குதோ

உருமையாரவிட

பெருமையைத்தருவாய்-தந்தை

தந்தை சொல் வசனம்.

கேளும் குமாரகா தந்தை கோரிய கருத்தை நிரைவேத்தாத
வன் மைந்தனல்லவென்று சாஸத்திர மரிந்தும் உனக்கு குரையில்
லாத செல்வமிருந்தும் நீ யேதுக்கு விசனப்படுவது சொல்லடா மக
னேசன் மணியே.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

தந்தையே தாங்கள் செய்யும் தவப்பாபானது யெனக்காகும்
யிப்பவேதவத்துக்கு போகலாம் தந்தைய சருனம்.

தந்தை சொல் வசனம்.

அப்பா! யெனது புத்திரசிகாமணியே நீ யெனயாராகிய உத
தமாதேவியை அழைத்து வாரும்மகனே.

உத்தமாதேவி வருகிற கவி.

பன்னிருபனுக்குந்தம் பரிமளகளபம்விச
மின்னிடைசரிசைசேலை மேகலாபரணம் துன்ன
உன்னிதடைநடந்து உத்தமாதேவிநுப
கன்னியர்வணங்கிசூழ கணவன்முன்வருகின்றோள்.

உத்தமாதேவி வருகிற-தரு

ஒயிலாய்கடைநடந்து	சூயிலாவசனம்பேசி
உத்தமாதேவிவந்தாள்	
வெகுசந்திராருபினி	விந்தையதாகவே-உத்தமாதேவி
கையிலேழியெனனை	கருதியனானமதிட்டி-சரு
சுரப்பினிலழகிய தர்ப்பரியிவளென	
அர்ப்புதமிழுதிய ரப்பொருளோதி	ஒயிலாய்
சோ ஓசநாபிரை	துலங்குமுத்துசுட்டிகள்
காதிந்கொஞ்சளவோலை	சுதிர்மணிபணிமின்ன-சரு
கங்கணவிரகம் மங்கையிலங்கியே	
தங்கியதிருவறு கங்குளமாக	ஒயிலாய்
பதக்கமணிமுத்தாரம்	பாதச்சிலம்புதண்டை
உதித்தும்சூரிபென்ன	ஓசைகலகலென்ன-சரு
உரைதருபழிய மரைகுலநாயகி	
குருவாகிருபதம் சிரம்துலேந்தி	ஒயிலாய்
மநாமகர்மம்	மல்லமைத்தனையே
தெடியழைத்திதன்ன	தெரியமனம்பூரித்து-சரு
சித்திரக்களவிகள் சுத்திலுங்குழந்திட	
யெத்திசைமெச்சியே ரத்தினமென்ன	ஒயிலாய்

உத்தமாதேவி சொல் கவி.

செந்திர வருகிறாலே சீருள்ளமில்லவேந்தன்
மந்திரியாக்வித மணவாளநாதாபாற்றி
சுந்திரசொலுசிக்காரம் சுதநாலேமனமகிழ்ந்து
பெருநையழைத்தசேது யெவ்விதமரிசிலேனே.

உத்தமாதேவி சொல் வசனம்

மகாலக்ஷ்மி சுதாசுத்திராலே மில்லி பரதுஷாவுக்கு மந்திரியா
ப மணவாள உமது திருவடிக்கு அடிபென் அனேகமங்க்காரம்

செய்தேன் அடிபாண் அழைத்தவிபரம் தெரியச்சொல்லு
நாதனே.

புருஷன் சொல் கொச்சகம்.

பூங்கிளியேமாமயில் பூரணச்சந்திரவடிவே
மாங்குயிலேமாத சே மகராஜிபாமிதப்பாய்
ஒங்குமிக்கயிலலரத்தி ஒத்திருப்பிரயாணமிப்போ
நீங்கிதவம்செய்வ ரக்கு நீவிடைதாரும்க்கிறமே.

புருஷன் சொல் வசனம்.

ஓ! பிராணநாயகி நீமகராஜியாய் மமது மைந்தன் மருமகனே
செகமாய் வாழ்ந்த வாருங்கள் நான் மேலான்பதத்தை வேண்ட
ஓகமிசாரண்யவனத்துக்கு தபஞ்செய்யப் போகுவேன் நல்லவாக்கு
த்தந்தனுப்படி. பெண்ணே உத்தமாதேவி.

உத்தமாதேவிக்கும் புருஷனுக்கும் தர்க்கம் தரு.

யென்னசொன்னீ ரையோ

மனமேவியே

யென்னசொன்னீ ரும்மைவிட

யென்னுபலன்யென்னேவிட்டு வேடிசனையோதந்தள் போக-யென்ன

புருஷன் சொல் தரு.

பெண்ணேயி துண்ணுமயாகுமோ

பெண்ணேயி துண்மைப்பாகுமோ

பெண்ணேநலம்பெண்ணுமலே

கண்ணே மனங்குண்ணுமலே

பேரபேதமென தலாட
அடிசிலிடை தாராயடி - பெண்ணே

உத்தமாதேவி சொல் தரு.

நீதாயி துநீதியல்லவே

நாதாயி துநீதியல்லவே

நாதாயி துநீதிதானே

நீதாதபஞ்செய்யவென்று

நாங்கனிக்கேதேற்கவிட்டு

சேமாய்ப்பிசலாமே - நாத

புருஷன் சொல் தரு.

மாதேயின்பமோ தலாகுமோ

மாதேயின்பமோ தலாகுமோ

பலகேத்தி

மாநேயிந்தபாசபந்தம்

வாஞ்சைபெல்லாச்சுட்டெரித்து

வேதநாதன்பாதங்காண

வேண்டிதபங்கோலங்கொள்ள- மாநே

உத்தமாநேவி சொல்-வசனம்.

தேவரீர் பெண்ணத்துக்கு நாம்களென்ன பதில் சொல்ல முடியுமோ சந்தோஷமாக போய்வரும் பெண்மிராண நாயகரே.

ஆத்மராவ் சொல் வசனம்.

அப்பா குமாரகா பென் செவ்வமே பெனக்கு அந்தியம் வந்து இரந்து போய்விட்டால் பென் பிரேதத்தை காசி கெவ்கையில் விட்டுவிட வேண்டியது நீங்கள் சுகமர்க இருங்கள் நான்தபச்சாரலுக்கு போய் வருகிறேனப்பா குமாரகா.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

ஆரடி பணிப்பெண்களா பெனது தேவியாகிய மழுதாஸை அழைத்து வாருங்கள் நாதிப்பெண்களா.

மழுதாதேவி வருகிறா களி.

பலபலபணிகள்பூண்டு பரிமள மலருக்குடி

உலகெலாமதிசயிக்க ஒளிநருமாதியாளென்ன

தாசலென்றசையதண்டைகணவனைகாணவேண்டி.

கலமுள்ள மழுதாதேவி நாயகிவருகின்றாளே.

மழுதாதேவிவருகிற தரு

ஜெகரகுகருபி

மகிழுமழுதாதேவி

செல்வசிரோன் மணிவந்தாள்

நல்லநடை யொடுவபிசய

மடமயிலான-செல்வ

சுகதகதகவென

ஒளிதரும்நெத்திசுட்டிகள்-சுரு

சந்திரபிரகாசநம்

தணிமணிவீச

முந்தியேமதன்றதி

மனமதுகூட—ஜெக

மின்னலிடையாள்வஞ்சி

மேவுங்கிளிபோல்கொஞ்சி

அன்னநடைநடந்து

அதிரக்கழலொளிமிஞ்சி-சுரு

அருவயிரூபம்

கவரிகள்வீச

யிருபுரமாதர்கள்

சூழ்ந்துமேநாட—ஜெக

சித்திடையிலொட்டியாணம்

சேலேசரிசைமின்ன

பத்திமணிமாலையும்

பதக்கம் தள தளன்ன-சுரு

பம்பரமெனவிரு

கொங்கையும்விம்ம

சம்பிரமாய்பரிமளம்

வாடையங்கம்ம—ஜெக

தழைக்கும்கணவன்சேதி

நாதிமாதருங்குரி

அழைக்கும்விதமிந்து

அன்பர்மனதுதேரி-சுரு

ஆசையாகமணி

மண்டபம்நாடி

தேசலாவிய

கண்டனேதேடி—ஜெக

மழுதாதேவி சொல் சீசபத்தியம்.

உல்லாசருபனே உலகப்பிரகாசனே

உபயபொற்பாதனே சருணமடிவாள்

சல்லாபநீரனே சகலவைபொருளே

சாந்தனே நாதனே கோடிசருணம்

நல்லோர்கள் பணிகின்ற நாதனே வேதனே

நளினபொற்பாதத்தில்கோடிசருணம்

யெல்லோரும் பூசிக்கயேகனையோருளே

யெனையழைத்த தென்னீமா பிராணநாதா

மழுதாதேவி சொல்-வசனம்.

சருணம் சருணம் பிராணேசா யிந்தயாடியனே அழைத்தவிதம்

யின்னதென்று மகிழ்ந்தருளும் கர்த்தனே.

துளசிநாசர் சொல்-வசனம்.

8

மாதாசேமாங்குயிலே மாமயிலே செங்கரும்பே
தீதரவேவந்தயெந்தன் தேவியரே நீவாழ்
ஆதாவாயென் னுடனே. அல்லுப்பகலாயிருந்து
நீதரவேயின்பககம் நீங்கா திருந்திடுவாய்

துளசிநாசர் சொல்-வசனம்.

கேளாயிலமயிலே நிகரில்லாதருபநாயகி உன்னை அழைத்ததா
வது கன்னலேந்திய் காமரசனாவன் பஞ்சபூஷப்பாணத்தை யென்
பேரில் என்னேரமும் வாதிக்கிறபடியினாலே நீயென்னைவிட்டு நீங்கா
மலிருந்து யின்பககத்தரவேண்டுமடி பெண்ணே.

மமுதாதேவிகும் துளசிநாசருக்கும் தர்க்கம்-தரு.

நாதாயிதென்னகோலமோ

சதுர்வேதத்தத் துவகுண்

நாதாயிதென்னகோலமோ

மாதாயிருக்க அங்கே

வருவார்போவார்பிருக்க

நீதாபகவிரவாய்

நெசங்கொண்டிடலாமோ-நாதா

துளசிநாசர் சொல்-தரு.

மானேமன துளையடி

மெய்னைமருவிககந்தரவே

மானேமன துளையடி

மெய்னைமருவிககந்தரவே

சேவைதியுமந்திரி

சேருவத்தைநான் மரந்தேன்

நாளுவிதத்தைவிட்டேன்

காடிக்கடவேமட-மானே

மழுதாதேவி சொல்தரு.

மாராமதிதான்கெட்டுதோ மதன்பாணசரத்தினாலே
மாராமதிதான்கெட்டுதோ
பாராப்பகவிரவாய் பாவையுனைப்புணரவும்
திராதபாவமென்றும் தேரித்தெளிந்துவந்த-மாரா

துளசிதாசர் சொல் தரு

உன்னைபிரிந்திருப்பனோ நாலெருஷணமாவது
உன்னைபிரிந்திருப்பனோ
யென்னைபிரியாமலே யிருந்துக்கடுவோமடி
பொன்னேபுழ்பராகமே பூங்கிளிரஞ்சிதமே-உன்னை

மழுதாதேவி சொல் கந்தார்த்தம்.

மங்களசுபகரமார்த்தாண்டலோலா
கங்கணகரமும்கடகப்பிரகாசா
சோமதசுந்தராகடரொளிவதனா
கோபிதமருத்தகுலமணிவிளக்கே
தத்துவஞானம்சாங்கமுந்கெளிந்த
உத்தமகுணத்தைஒளித்துயிப்போது
நலந்தருமாதவன்நல்கடிமரந்து
பலந்தருமந்திரிபட்டத்தைவெருத்து
யிஷ்ட்டமாங்ககாரிழையின்பமேலிட்டி
பகைமாய்வுளரும்பகவிரவாக
சங்ஸையிலலாமல்தாரணிநகைக்க
கொங்கையைத்தத்துகடுமென்றுரைத்து

மழுதாதேவி சொல் தரு.

கொஞ்சிமிஞ்சிபேசலாகுமோ ஆபிராணநாதா
கொஞ்சிமிஞ்சிபேசலாகுமோ
கொஞ்சிமிஞ்சிமையல்மீரி கடுமந்தவேளைதப்பி
சஞ்சலப்பட்டலும்சேர தாசிக்கும்மழகல்லவே-கொஞ்சி

துளசிதாசர் சொல் கந்தார்த்தம்.

குங்குமவதனிகோமளமயிலே
தங்குநாமதியே தருமணிரதியே
பச்சைப்பசங்கிளி பம்பரஸ்தனமே
வச்சிரம்பச்சை மரந்தமணியே

மடலழகான மங்கைசிரோன்மணியே

கடலொளிமுரசு காமசுந்தரனும்

பரிமளமலரை பாணமாய்பூட்டி

சூரிநெரிபடவே கோரங்காட்டி

வாசுகிமிது கண்வளர்ந்திடுங்காதன்

பூசையைமரந்தேன் பூபதிமந்திரி

பட்டமுமரந்தேன் பள்ளிதருசம்

விட்டுநா னுன்னை விரும்பினேன்சதமாய்

துளசிதாசர் சொல் - தரு.

மிஞ்சிமிஞ்சிபேசலாமடி

ஓயென்பெண்ணை கண்ணே

மிஞ்சிமிஞ்சிபேசலாமடி

மிஞ்சிப்பேசிமோடிசெய்ய விட்டுவிடப்போரதுண்டோ

மஞ்சத்தின்மீதுகூடி

மருவிசுகந்தாராமல்-மிஞ்சி

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

ஆசரத்திலோசனி ஆசந்திரவதனி வேதகுலரமணி புருஷன்வார்
தன்நயை தள்ளன்னவள்யெவளோ இரவாயிருந்தாலென்ன பகலாயி
ருந்தாலென்ன கொண்டபுருஷனைசேரக்கூச்சமென்னமோ சொல்லடி
மமுநாதேவி.

மமுநாதேவி சொல்-தரு.

பக்தமுள்ளந்தா

யெந்தனைச்சேர

மிஷ்ட்டமாகவாவா

வேடிக்கையாக

துஷ்ட்டகோபத்தனை

துணிந்துநாடவொட்டாமல்

கொல்லுமதல்கேளி

அல்லும்பகலும்கூடி-பக்த

துளசிதாசர்-சொல்-தரு.

சுந்தராரூபதேவி

சரசகேளி

தந்துளைய்மேவி

வன்னங்குரி

சுந்தரமாகிய

துளிகாமஞ்சத்திவந்து

தொட்டணையவேகிட்டி

கட்டிழுத்தமிட்டு-சுந்த

மமுநாதேவிசொல்-தரு.

தேசமெச்சுமாறு

விரகமிஞ்சி

பேசியின்பந்தாராய்

கலைநிகழ்த்தி

வீசும்களபகந்தமேவி

பரிமளிக்க

மெய்யும்பொருந்திமிக்க

ஹமயத்திரவேவந்த-தேச

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

சாமீரிவந்ததே
கேமமாகத்தந்ததே
சோமபூரணமான
சுகபோகமீதந்து

அதாபாணம்
சுகமளித்தே
சோதிவதனருபி
அகலாமநீயிருப்பாய்-காம

பொதுவசனம்.

இப்படியாக யிணைபிரியாமலிருக்க அஸ்திநொடியென்னும் டி-
வ்விப்பட்டணத்துக்கு அரசனாகிய அகப்பிரபாதுஷா தமதுகொலுவி
ற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

பாதுஷாவருகிர-கவி.

இடைவிடாபேரிடங்கா யிடிபொலிமிகுத்துமிஞ்ச
தடைபட்டாமந்திரிசேனை தளபதிபரவிசூழ
குடைமுடிபணிகள்விச சூஞ்சரம்தன்னிலேரி
படைகாழமுடையடிவீ பாதுஷாவருகின்றாரே.

பாதுஷாவருகிர-தரு.

வந்தாரிதோபாரீர்
வந்தாரிதோபாரீர்

டிவ்விபாதுஷர்

வந்தாரிதோபாதுஷா
செந்தாமரைமுகமும்

சரிதைசரஞுவேஷ்டி
பெரிசியொளிவுவிச

தரணிகிடுகிடென்ன
சரணமென்றுமேமந்ரி

ஆனைமேலழகாக
சேனைத்தளமுடசை

மணிமுடிபணிமின்ன

ஜெகஜேதிபுகழ்பதி-வந்

சகலாத்துசாலுவை

பேருலகதிபதி-வந்

டங்கானகாருபுரி

தாழ்ந்துசலாம்செய்ய-வந்

அம்பாரிதுலங்கிட

சிக்ஶாரக்கொலுநாடி-வந்

பாதுஷா சொல்-வசனம்

சலாம்மகாப்பிரபு ஆ-மந்திரி தளபதி நாம் அகப்பிரபாதுஷா
வென்று பேர்பெற்று டில்லிக்கரசனுசிவருகிறோம் தேசமன்னவர்
தோபுராபணங்கள் நிறுவையில்லாமல் வந்ததோ தேசமன்னர்புகுதி
பணம் கிஸ்த்திப்படிவருகின்றதா.

மந்திரி சொல் வசனம்.

மற்றயாவும் குராவில்லாமலிருக்கிற தாராஜ்யுபனே துளசிதாச
ன்நமது சமுகம் வரவில்லை துரைபதியே.

பாதுஷா சொல் கவி.

தன்கொர்வம் தானேவித்தை சதுர்வேதகந்தவந்தானே
மனக்கொர்வம்படைக்குமந்த வாலிபக்கொர்வந்தானே
யெனக்கொன்றும்தோன்றவினை யென்னிடமந்ரியாரே
உனக்குள்ளேயரிந்ததிப்போ புத்ததையுரைசெய்வாரே

பாதுஷா சொல் வசனம்

கேளும் தளபதியாகிய மந்திரிமாரே அந்த துளசிதாசனுக்கு
வித்தையின் கொர்வமோ வாலிபக்கொர்வமோ தனத்தின் கொர்வமோ
எதனுல்வரவில்லை அதை அரிந்துச் சொல்லும் மந்திரிமாரே.

மந்திரிகள் சொல்வசனம்.

அந்த துளசிதாசன் வில்லாந்தெரிந்த மெஞ்ஞானியாயிருந்
தும் புத்தியினமாகிய பெண்சாத்திரிடத்திலே பிரியாமலிருப்பதாய்
தெரியவந்த தும்காராஜனே.

பாதுஷா சொல் கவி.

செழித்திடுமலகம் பழித்திடும் துளசியை
தழைத்திடும்சபைக்கு அழைத்தோடிவாரும்.

பாதுஷா சொல் வசனம்.

அடா சேவகா நீருஜ்பூக்கேகி நமது மந்திரியாகிய துளசிதாச
னைநானழைத்ததாக அழைத்துகொண்டு வாடா சேவகா.

சேவகன் சொல் வசனம்.

அய்யா டில்லிதுரை மந்திரியாகிய துளசிதாசரே உம்மைடிஸ்ஸீ
பாதுஷா அழைத்து வரும்படி கட்டளை இட்டார் சீக்கிரம் வருவீ
ரையா மந்திரி ராம் டாம்.

துளசிதாசர் சொல் தரு.

அதிவிதமாய்வந்தழைத்த அகப்பாபாதுஷாசேவகனே
யி.துசமயம்வாக்கடாது யென்றுசொன்னுரென் றுசொல்லும்

சேவகன் சொல்-தரு.

சொல்லலாமோயிந்தவார்த்தை துரையழைக்கயதைதடுக்க
நல்லதல்லதங்களுக்கு நாடிவரும்கடிப்போவோம்-சொல்

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

வாருமென் றுகூடப்போக ஒடிப்போடாநீசூரியாய்
உதைப்படவும்காலந்தானே வதைப்படவேநானும்செய்வேன்-வாரு

சேவகன் சொல்-தரு.

காலமெல்லாம்பெண்களாலே கனத்தையெல்லாம்போக்கடித் து
முலமந்திரமேவேண்டாம் முடிவிரும்புகடிப்போவோம்-கால

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

அடாசேவகா யென்னெதிரில்பேசிக்கொண்டு நிற்காதே நானு
ன்னேசவுக்கெடுத்து அடித்துவிட்டேன் ஒடிப்போடாசேவகனே.

சேவகன்பாதுஷாவீடத் தில்சொல்-வசனம்.

அய்யா துரைபதியே மந்திரியை அழைக்க கடித்து யென்னெதெ
ண்டிக்கவந்தேன் மகாப் பிரபுவே.

பாதுஷா சொல்-வசனம்.

செய்யினுன ஸுப்பியைவத்த சேவகன் தன்னெண்ணித்த
கப்பெத்துளசிதாசன் தன்னையாமியவேண்டி
ஓப்பிலாயென துமந்திரி ஒருநொடிக்குள்ளே சென்று
யிப்பவேயென துமந்திரி யிட்டோடிவந்துவாயே

பாதுஷா சொல்-வசனம்.

ஆ-ஆ-மந்திரி நாமனுப்பிய சேவகனை தென் னத்தனுப்பிய துள
சிதாசனை கீழேசென்று ஆழைத்துவரும் மந்திரி.

துளசிதாசருக்கும்-மந்திரிக்கும் சர்க்கம்.

வேதகுலமணியேழ்மலம் விநம்பியழைக்கவந்தேன்
சோதனைசெய்யாதே சொல்லுபபதிவெனக்கு-வேத

துளசிதாசர்சொல்-தரு.

மாதுசிராமணியேநா லும் மருள்களத்திருக்க
யேதுக்காகவந்தேன் பெண்டியையழைப்பதென்னு-மாது

மந்திரிசொல்-தரு.

தேசமெங்கும்வருமந்திரி டில்லிதுரைக்குமந்திரி
பாசமாக்கவுமையழைக்க பாதுஷா சொல்லிவந்தேன்-தேச

துளசிதாசர்சொல்-தரு.

மாசிலைமந்திரியேயென்னை வருந்தியழைக்கவேண்டாம்
கீசியேழிலைக்குளன்ப்போ வினாயவரமாட்டேன்-மாசிலை

துளசிதாசர்சொல்-வசனம்.

அகோவாரும்மந்திரி நானிப்போவரச்சமயப்படாதென்று பா
துஷாவுக்குச்சொல்லிப் போவ்ருவாய்மந்திரி.

மந்திரிபாதுஷாவுக்குசொல்-வசனம்.

மகாராஜயி-துளசிதாசர் மந்திரியிதுசமையம் வாக்கடா
தன்றுசொல்லிக் கேட்டுவந்தேன் மகாராசனே.

பாதுஷா சொல்-வசனம்.

ஆ-ஆ-நம்மையென்னமாக நினைத்தான் இரண்டாள் ஸுப்பியும்
வறுத துளசிதாசனை நாமெயரியவேண்டிமீங்கள் தளச்செய்து
வாப்பெங்கள் மந்திரிமார்களை.

பாதுஷா துளசிதாசரைக் காணுந்-சுரு.

வெளிப்பட்டாரிதோபாரும் டில்லிபாதுஷா

வெளிப்பட்டாரிதோபாரும்

வெளிப்பட்டாரிதோபாரும் விருதுவெலாக்கெ-நித்து-சுரு

விரிநிம்விரிநிம் மதகரியேரி

யிருமபரொல்லா மதிரவேயீரி

வெளிப்

யானைபறிகுட்டிபுகள்

அடம்பலாதிரமொக்க

சேனைத்திராளுடனே

சிதர்க்குடையும்தாங்க-சுரு

மேலரஞ்சித திரைநாடி

மேலமந்திரி தளபதிகுடி

வெளிப்

ஓட்டைமீதி நகரநு

நூற்றுப்பிரிசைக்கொ

மெட்டுதையுமேவை

முட்டவாதத்தியம்பாட-சுரு

மெங்குமுன் பர்கள் அணிபணிபாச

பொங்கமாக்கவே

தணிவுடன்போக-வெளிப்

காடுமலைகூட்டு

க, சித்தேசுவரன் தாண்டி

காடும்பாஜபூர்ணாடு

நெய்நகரநும்பேயட்டு-சுரு

காணுந் மரபணியிச

மோதகசுந்தா தாணுமலக

வெளிப்

பொது வசனம்.

இப்படி பாதுஷா ஒரு கிறிஸ்தவன் டீதேவிதாசன் மனவியை
ப்பார்த்து சொல்லுகிறான்.

துளசிதாசன் சொல்-தரு.

அதே வானுனை

பாதுஷா

யிதர்க்கென்ன செய்வேன் பெண்ணே

அதோ

அதோவாரானேயென்னை அழைத்துவிடும்போக
யிதோயிதோபெண்ணே கண்ணே யெப்படிப்பிரிவேனுன்னை-அ

மழுதாதேவி சொல்-தரு.

பெண்ணேப் பிரியமனம்வராமல்

மனம்

மன்னுயிவரைக்கண்டு

மரிவிடும்பிக்குசென்று

பெண்ணேவாலாமிப்போ

பேட்டிக்காணுவாயேகி-மன்னு

துளசிதாசர் சொல் தரு.

பெண்ணே னுனென்ன செய்குவேன் உன்னைப்பிரிந்துயிர்தரிக்குமோ

பெண்ணே னுனென்ன செய்குவேன்

பெண்ணே தழுவினென்னை

பிசகாமுத்தமளித்த

கண்ணேயிரிந்துபோக

காலம்வருமோவரா-பெண்

மழுதாதேவி சொல் தரு.

சீயோமாராதபோகியா

வந்துபிரிந்திடலாகுமோ

சீயோமாராதபோகியா

சீயோமாராதபோகி

நீதியில்லாதஉம்மை

தாயேபெத்தவன்பாவி

தந்தலைவிதிதானோ-சீயோ

துளசிதாசர் சொல் கொச்சகம்.

பெண்ணே மறியழகி பேசுமணிதேசுமணி

கண்ணே கருங்குறியில் கர்ப்பகமேபொற்பணமே

யின்றேறடினப்பிரிய யிட்டவிதிசுட்டளையோ

கண்ணே மனமழக்க னுதுன்வரக்கூசினனை.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்

ஆ-சர்வதனி ஆ-ச சலோசனி தேசோமணிதேவகந்தரி யினி
னுனென்ன செய்வேன் யிதுகள்ளாய் பிரியாதிருந்தும் யின்னுயினை
பிரிந்துபோக பரிமாவடைமகட்டளையோ இது அரிதேவன் செய்

லோ என்னையுலிக்கு கொண்டுபோக பாதுஷாவருகுராரே உன்
னைமெப்படி பிரிந்துப்போவேன் மமுதாவே.

மமுதாதேவி சொல்-தரு,

பாறுயெந்தன்	சுவாமியுனையே
பதுங்கலாகுமே	அய்யாமன்னவா
வாறூர்பாதுஷா	தன்னுனக்காணவே
வள்ளலேபுமமை	உள்ளவோசொல்லும்-பாரா

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

மாளையெனதுயெந்தன்	கண்ணாட்டி
மனதுவந்ததேசுதள்ளிடவே	
தேனையெப்படிதுணிந்து	கடப்பேன்
தென்னுமணியேயென்னை	தள்ளிவிடவேண்டாமடி-மாலை

மமுதாதேவி சொல்-தரு.

போகும்ராஜபெட்டி க்காணவே	புரங்கெடுத்து
யெவரும்நகைக்க	யேகருபகா
காதலதமிழ்த்திழுத்து	விடவோதழைப்பூணை-போகும்

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

ஆசைநாயகி அய்யோ	யென்னுசெய்துவேன்
அடிக்கடிவுட்குக்கம் கொள்ளுதே	
பாசம்வையடி	பதுங்கிக்கொள்ளவே
பாரடி தென்பு	கூரடிபெண்ணை-ஆசை

மமுதாதேவி சொல்-வசனம்.

அப்படியே யொளித்துக் கொள்ளும் நாயகா.

துளசிதாசர் சொல்கொச்சகம்

மாலைமாதாமேமாமாலிலேகோகிலமே
தேனையுனைப்பிரிந்து தேங்கிபதுங்கவந்தேன்
பாங்கானமேடையிலேபள்ளிகொள்வோம்பூஞ்சாமை
நாய்காமலுண்ணிவிட்டுதனித்துப்பதுங்கவந்தேன்.

துளசிதாசர் சொல்-வேறுகொச்சகம்.

வண்ணமணிமேடைவிட்டு மஞ்சம்விட்டுதஞ்சம்விட்டு
சொண்ணமணிமாலைவிட்டு தேரட்டங்கண்டுஒட்டமிட்டேன்

பிர்மன்விதிவந்தாலும் பெண்மயிலேயுள்ளேவிட்டு
ஒருநிமிஷம்நான்பிரிந்து உயிருடனேவாழ்வ துண்டோ

பொது வசனம்.

13

இப்படி துளசிதாசர் பதுங்கியிருக்க டில்லிபாதுஷா சேவுகளை
விட்டு தேடுகிற விவங்காண்க.

பாதுஷா சொல் தரு.

இராஜபூருதாசத் துளசியே	ஒயென துமந்திரி
நாடிவந்துயென்னை	பேட்டிக்காணுவாய்
வேதசுந்தராவிரதீரனே	ஒயென துமந்திரி
மேவிவந்தென்னை	பேட்டிக்காணுவாய்
காகரத்தினமழுதேவியே	ஒயென துமந்திரி
உன்னாயகன்யெங்கே	நவிலும்பூரணி
வேதன்உத்தமிமாதர்க்கரசியே	ஒயென துமந்திரி
மைந்தனெங்கையோவென்று	கூருவாய்

பொது வசனம்.

இப்படி பாதுஷா தேட உத்தமாதேவி தேடிமகனைக் கண்டு
சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

உத்தமாதேவி சொல் வசனம்.

அப்பா மகனே பாதகசண்டாளா பாதுஷாவே வந்து தேடும்
பொது நீ இப்படி ஒளிக்கலர்குமோ உலகம் உன்னை நகைக்கலாகு
மோ துரைபதியைக் காணயெழுந்து வாரும்மகனே துளசிதாசா.

துளசிதாசர் சொல் கவி.

பேயும்நீசொகியும்நீபிரியமாயழைக்கவந்த
தாயும்நீதாயுமல்லதயங்கினொன்றித்திருக்க
நீயுமேடிவீக்கென்னைநேசித்தகாட்டவந்தாய்
வாயையும்முடிக்கொண்டுவிழிகண்டுமேகுவாயே.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

பேயும்நீ பிசாகியும்நீ தாயும் அப்படி தாயாயிருந்தால் டில்லிபா
துஷாக்கு பயந்தொலிக்கும் யென்னை காண்பிக்க வருமா வாயைமுடி
க்கொண்டு அப்புரம் நடவென்மாதாவே.

துளசிதாசர்க்கும் தாயருக்கும் தர்க்கம் தரு.

பேயாயுனக்கிதுகேடு	யிதுகேடு
பேசாதேவீவாயைமுடி	வாயைமுடி
ஜெகராஜன்வரலாமோதேடி	உன்னைதேடி
டில்லிக்கழைப்பானேபோடி	சும்மாபோடி
நீயாகிலும்புத்திரும்	ண்ணே கூரும்
சீதுதுரையைக்காணவாரும்	சும்மாவாரும்
கைதொட்டிமுக்காதேவாடி	முத்தந்தாடி
கண்டபடிசுடி	ரெண்டோகம்செய்யாதேநாடி
போவென்றுதள்ளலாமோ	தள்ளலாமோ
முள்ளைக்கொடுமையிதாமோ	யிதாமோ

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

சேனும் தாயே நம்மை ரகசீக்கும் துரையை சத்தியமாகக்கண்
டுகொள்ளுவேன் நீ இந்த இடம் விட்டு அப்புரம் நடவுந்தாயே உத்
தமாதேவி.

துளசிதாசர் சொல் தரு.

சோதிக்களிமானே சொர்ண்ணமேஆன்னமேதேனே	
மாதேஉந்தனைபிரியா	திருந்தேனே
மேதேவானைவிட	யிதுவிதியிரியேன்-சோதி

மமுத தேவி சொல்தரு.

யேதுசுந்திந்தவாது	யிப்படிசெய்யத்தகாது
நீதியாய்மில்லியை	நேசமாயிரியும்
ஓதவும்வேணுமோ	உமக்கேதெரிந்திருக்கும்-யேதுக்

துளசிதாசர் சொல் தரு.

சித்தம்வைத்துக்கூடி	சோர்ந்துயின்பம்தாடி
யெத்தனைநாள் செல்லுமோ	யினிவரக்குயிலே
முத்தமிட்டனைசூர்ய	மோகனமயிலே-சித்தம்

மமுதாதேவி சொல்-தரு.

யிந்தமதியேனோ	யிப்படிசெய்யவுந்தானோ
வந்துமேதுரையதி	தேடவுமாமோ
சூந்தகம்செய்துமே	கூடவும்போமோ-யிந்த

துளசிதாசர் சொல்-கொச்சகம்

114

உரியகுணமாமயிலே ஓகரியமாதாசே
கரியகுழலஞ்சுகமே காமரதிமாமயிலே
பரியமனம்மான் துணிந்து பூங்கிளிபேரீங்கியெண்ணை
பிரியவந்தழல்விபதிவவச்சமுக்கமேருவனே.

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

ஆ-பிராணவதனி ஆ-சாரலோசனி தேவரதியே தேசோமதியே
உன்னை சருவி மருவி ஒருநிமிஷ மாவது உன்னைப்பிரியாதிருந்தும் உ
ன்னைத்தரிக்கவிட்டு மனம் துணிந்து டில்லிராஜனைக்காணப் பேரகு
மேன் சந்தேஷ மாய் அனுப்பினாயும் பெண்ணைமழதா.

மழகாதேவிசொல்-வசனம்

அப்படியேபோய்வாரும் காயகா கல்லது பெப்படியேபோவேன் உ
ன்கையடைபாளம் ஒன்றுதாவென்றும் மழகா.

துளசிதாசருக்கும் மழகாதேவிக்குத்-தர்க்கம்-தரு.

கொண்டைபூசென்றதாடி சுருந்தில்லிபெட்டிகண்டு
அண்டையிலேநான்வருவேன் அசத்துதித்தரைசெய்யாதடி-கொ

மழகாதேவிசொல்-தரு.

மண்டலத்தி கண்டதி லை மனைவாளன் குண ணடக்கை
கொண்டைசெண்டைகைகொடுத்தேன் கோமானேபேசய்லருவாய்

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

கும்பஸ்த்தனமீதிருந்தும் கோர்வைமணிகச்சைதன்னை
யின்பம்வைத்துத்தணுபும் பேசுமனநாயகியே-கும்

மழகாதேவிசொல்-தரு.

செம்பவளக்கொல்லையணி சிந்தையதுவாடாமலே
யின்பம்வைத்துகைகொடுத்தேன் யேவொரும்மோகனமே-செ

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

சலாம் சலாமையா டில்லிமகாராஜே பட்டேபட்டே கெட்டித்
சலாம்.

பாஷாவுக்கும் துளசிதாசருக்கும்-தர்க்கம்-தரு.

இரண்டாளனுப்பியும்

மெந்தனைமதியாமல்

யிருந்தவிதத்தைசொல்வாய்

யென துமந்திரி-யிருந்

துளசிதாசர்சொ-தரு

அரிமாப்பெண்,நென்ன துதேவி

அவளையலங்கரிக்க

அதனுலமரத்தேனைபா

மில்லிபூபதி-அந்

பாஷாசொ-தரு.

உத்தவசனயி,து

உன்மீதுபிழையிலீ

ஒகேடியுக்களைமெச்சினேன்

யென துமந்திரி-ஒகோ

துளசிதாசர்சொ-தரு.

பாராமல்மெச்சின

போதேநாடுங்குமெச்சும்

நாளையோகசுரலியாம்

மில்லிபூபதி-நாளே

பாஷாசொ-தரு

அரிக்கையிட்டனுப்பிய

அந்தசேவகளை

அடித்துயனுப்பல்கமோ

யென துமந்திரி-அடித்

துளசிதாசர் சொல்-தரு

தங்கள் மந்திரியானும்

தண்டிக்கக்கண்டிருக்க

தரும் தருமி தருத் மா

டி லிபுபதி-தரும்

பாஷா சொல்-தரு.

குநபுத்ரமணியென்று

குற்றமெல்லாப்பெருத்தேன்

கடிகவாலாம் டில்லிக்கு

யென் துமந்திரி-கடிகவ

துளசிதாசர் சொல்-தரு

வருவேன் தடையில்லாமல்

வஞ்சகமெனக்கிழை

வழக்கம் குராவியில்லையே

டி லிபுபதி-வழக்

பாஷா சொல்-கந்தாரத்தம்

தளபதியென துமந்திரி தாசனை உடிக் கொண்டு

வளம்பதிருப்பூழ் மாளகர்தன்னைவிட்டு

குளம்புகாவுகாண்டி குலகிரிகாடுகாடு

உலம்பதியைக்கடந்து

பாஷா சொல்-தரு.

ஓங்கும் டில்லிக்குப்பே குவேரம்

சேனைகள் குழ

ஓங்கும் டில்லிக்குப்போகு வேரம்

ஓங்கும் டில்லியைக்கண்டு

உலகமெங்கும் நடுங்க

தாங்கும் டைபுடனே

தாணிகிடுகிடென்ன-ஓங்கு

பொது வசனம்.

இப்படி துளசிதாசருடனே பாதுஷா டில்லிப்பட்டணம் சேர்ந்து
யிருக்க உத்தமாதேவி தன்மருமகளைப்பார்த்து சொல்லித் தந்த
தாணிக.

உத்தமாதேவி சொல்-கவி.

புத்தியும் குணமும் ஒன்றும் பொருமையும் பதிக்கின்ற

பத்தியுமிருந்துவந்த பாலையுஞ்சுதமேதேனாய்

ரித்தியம் கணவகாலே ரீயில்கேமெலியகேவண்டாம்

சுத்தியமசுவர்த்தன் தாய்மனைக்கே குவாரியே

உத்தமாதேவி சொல்-வசனம்.

பக்திவிசுவாச பதிவிரதாசிரோன்மணி யெனக்குரியமானம்
மதாவே யெத்தனைநாளைக்கு யென்மகனாள் துன்பப்படுவாய் யென்

மகன்வருமுன்னமே உனக்குபல்லக்கு முதலானகாவலுந் தருகிறேன் சத்தியமாக நீதாய்க்கிடுசெர்ந்து கொஞ்சகாளிருந்து பிரசுவாரும் தாயே மமுதா.

மாயிக்கும் மருமகனுக்கும்-தர்க்கம்-தரு.

மச்சளருக்கண்பு	யென்மாமி
மணசிறுத்தவிடையளித்த	குணநெயி
பொற்கொடிநாயகனைமரியாமல்	ஓ-மாமி
பொதகலமல்லவே	தெரியாமல்

உத்தமாதேவி சொல் தரு.

பெண்ணுள்ளையுண்ணைப்போலே	துரியேனமமா
பிசகாவசனக்காரி	தெரிவேன்மமா
கண்ணுளன்வந்தாலே	விடைநருவானே
உண்ணுகாணுதிருந்தாலுயிர்	விடுவானே

மமுதாதேவி சொல் தரு.

யெப்படிநான் துணிவேன்	தாய்விடுபோக
யெக்காலத்தன்னுலேன்	உங்களைட
ஹும்னென்போவதர்க்கு	நீதேடும்மம்மா
உலகெங்கும்கண்டதில்லை	உமக்கீடு

உத்தமாதேவி சொல் தரு.

சீரானவனையெல்லாமெடுத்தேனே	உனக்கு
ஜிமிக்கைதலைசாமானும்	சொடுத்தேனே
காடார்சூழலிகலம்பெருவாயே	கொஞ்சம்
காலஞ்சுழித்துயிர்க்கே	வருவாயே

பொதுகாடார்த்தம்.

காஞ்சுபில்லமாமமலாடிவணங்கி
 யென்குகாதுக்குயிணக்கர்சொல்லென்றுகூறி
 கஞ்சகமுகம்ஜோலிக்கக்கனகதண்டிகையிலேரி
 மிஞ்சியோசனைசூழவிசையாப்புரத்தேயெடுத்தான்

மமுதாதேவி தாய்விடு போகும் தரு.

விசையாபுரத்தனை	மேவியேகண்டு
தினையோர்மகிழவே	யின்புறம்கொண்டு-விசையா

பொது வசனம்.

இப்படி பாக வருகிற மகளைக்காணும்படி விசையவேந்தனான
வேதசார்தன் வருகிற விதங்காணக.

16

வேதசார்தன் வருகிற கவி.

நவநிதபணிஜொலிக்க நாற்புரம்கரியும்சேனை
அவதியுநடுங்க அழுவையாலர்த்தியேந்த
சிலனழமரவாசிலை சுரந்தசெய்கோலுமேந்தி
தவரிலாவினியவேத சார்தருபவருகின்றாரே.

வேதசார்தன் வருகிற தரு.

ஜெகத் துமன்னருக்கெல்லாம்
செயவேதசார்தனவந்தான்
தகத்தில்புகழும்செல்வ

தருபதிமருபதி
உருபதிருபதி
விஜயாபுரிபுரத்தும்
யிசையும்மந்திரிபரங்க
யிலகியமணிமுடி
சிலைகயிலேந்திய

விசதம்பட்டம்பேரி
ஆபாரத்துடனே

மிகுத்தகிர்க்கிப்பிரதாபன்
வெகுவிரியாரான-ஜெ
தனைழக்கும்செம்பிரதீரன்—சுருள

தாரிவனென்ன
உன்னிதம்முன்ன-ஜெக

வேதகுலத்திலகன்
யிருபக்கமும்துவங்க-சுரு
தகத்தகவென
செங்கரமின்ன-ஜெக

விருதுவாதத்தியம்பாட
ஆனைசேனைகளிடாட-சுரு

ஆதமவேத	புராணிகரஞ்ச
யோகமிசுத்துமே	கற்றவர்மிஞ்ச-ஜெக
மங்கள்மாகச்செல்வி	வரும்விதமிர்திட
பொங்குமாசாலைகிருஷ்ணன்	பூரித்துபுகழ்ந்திட-சுரு
பொற்கனிமாதரும்	ஆலமுங்காட்ட
நற்பெறுமாமலர்	கொண்டுமேகுட்ட-ஜெக

வேதசாந்தன் சொல் வசனம்.

ஆ. ஆ. வாரும்த்திரி ரோதானிகளை ஆதி கடவுளாகிய ஸ்ரீமன் னாராயணருடைய கடைக்கத்தினால் விசையாபுரிப்பட்டணத்தை ஆண்டு வருகிறோமே யின்று பென்று துமார்த்தி நாயகனைவிட்டு தனிமையாக வருகிறதை அறியும்படி நமதுசமுதம் கொண்டு வாரும் மத்திரி.

மமுதாதேவி சொல் வசனம்.

மங்கள் உபகாரமணி மண்டலேஸ்வராயென்னை யின்ற பிதாவே உமது பாதகமலங்களுக்கு நமஸ்காரம் தந்தையே.

வேதசாந்தன் சொல் வசனம்.

மகிளனுக்கரும்பே மாணிக்கச்சுடரோ
சகலசம்பத்தும் தாழ்ஸ்ஸந்நிபுப்பாய்
மிக்கமனமெலிவாய் வெளிப்படாணித்து
புகழுவீவந்த புதுமையேதம்மா.

வேதசாந்தன் சொல் வசனம்.

உமது நாயகனைவிட்டு மனமெலிவாக தனித்து வந்த தென்ன சொல்லும் தாயே மமுதா.

மமுதாதேவி சொல் வசனம்.

யென்னையகருக்கு மத்திரிப்பட்டம் குடிவாழ்க்கை முதலானதுந் தந்து யென்மாமனர் தபத்துக்குப் போய்விட்டார் அன்றுமுதல் ஒருவேலை விர்த்தியில்லாமல் யென்னிடமாகவே இருக்க முடியாஜன் வந்து அழைத்து போகயிதுசமயம் யென்மாயினுப்ப வந்தேன் தந்தையே.

வேதசாந்தன் சொல் வசனம்.

நல்லது நான் யெல்லாம் கண்டித்து உன்னையகருக்கு பகத்திவரும்படி செய்துகொன்றீர் அரண்மனைச்சேர்த்து இருப்பாய் அம்மணி மமுதா.

பொது வசனம்.

இப்படியாக வந்த மழுதபைவக் காண்பழயகாதிமார் வருகிற விதக்காண்க.

17

தாதிமார் வருகிற கவி.

ஓதியமழுதாதேவி ஓண்டியாய்மகிழ்ந்துவந்த
சேதையையிவோமென்று திருமணிபணிகள்பூண்டு
அதியிலிருந்துவந்த ஆசையால் மிருத்துக்காண
தாதினிராஜகாணி தன்னிடமவருகின்றாரே.

தாதிமார்கள் வருகிற தரு.

வந்தாரேசந்திரநாதி
வந்தாரேசந்திரநாதி
வந்தார்மழுதாதேவி
செந்தாமரைமுகமுஞ்
முத்துமணிசட்டிகள்
நத்துஜிமிகைகம்மல
களபகஸ்த்நாரிகந்தம்
பளபளபள வென்ன
தண்டைகொலுசுகாலில்
கொண்டைகுப்பிசடையும்.

ஓய்யாரமாக

வந்தவிதமரிய
சேலைப்பளபளென்ன வந்தா
முல்லைகைதுலங்க
களினத்துடனிலங்க வந்தா
கதம்பம்பரிமளிக்க
பதக்கமதுஜெலிக்க வந்தா
சதங்கைகலகலென்ன
குலிகிதகககென்ன வந்தா

தாதிக்கன் சொல் கவி.

சங்கையிற் பரிமளிக்கும் சமலமாழுகசிக்காரி
யெங்கனையாதரித்த யிஸ்வரிசமுணமம்மா
மங்களமாகவந்த யுனையாட சலித்தசேதி
சங்கையுமின்னதென்று காதிக்கிபுரைசெய்வாயே.

தாதிக்கன் சொல் வசனம்.

சருணம் சருணம் மம்மாள்தாயே நீ புருஷனை விட்டு நீங்கிதாய்
விட்டுக்கு கனித்துவந்ததென்று அந்த யெங்களுக்கு தெரிபச்சொ
ல்லும் தாயே.

மழுதாதேவி சொல் வசனம்.

யெனது நாயகர் யெல்லா விதத்தையும் விட்டு யென்னேரமுக
பென்னை பிரியாதிருக்க டில்லிராஜன் வந்து எண்கணவனை அழைத்
துப்போன சமையத்தில் பென்மாயி அனுப்பான் வந்தீதன் தாதி
மார்களே.

தாதிக்கன் சொல் கவி.

பெருமையாய்ப்பெருமைபெத்து பிழைசொல்லுமிருகம்போலே
உருமையாய்கணவரிச்சை குடன்படுங்குணத்தைவிட்டு
அருமையாய்சீர்திருதி ஆளனை அடக்கியான
நிரமையத்திருக்குழந்தன் செய்வகையயிரிவீதனம்மா

தாதிக்கன் சொல் வசனம்.

உலகத்தில் பெருமையோடு வாசனை பொருந்தியரீங்களென்ன
மிருமாவெட்டக்க மில்லாதகுந்தலா உங்களை உலகம் பழிக்கயிடமா
ச்சேகணவன் காமவிரியால் திரிந்தாலும் கயலலையோ அடக்கியான
வேண்டியது அந்தநிரமை உன்னிடத்திலில்லை யென்று தெரிந்தோ
மம்மாள்தாயே.

தாதிக்கும் மழுதாதேவிக்கும் தர்க்கா நரு.

அகனயெளிதா

நாடி.

அடவாய்ப்பசாதே

போடி.

பதனம்பதனமெந்தன்

வசனம்சருகுதடி-கரு

பலவிதமாகவே

பலுக்காதேயெந்தன்

கலமரியாரிலே

குலுக்காதேயாடி-ஆக

தாதிகள் சொல் தரு.

விரதமொழிவிள்ளாகே மிகுத்தகோபங்கொள்ளாகே
கருகிரங்களுரைக்கும் உருதினைதள்ளாதே-சுரு
காலகாலமும் சுருத்கழிந்தாலே
மூலாதப்பொருள் கிடைக்குமேமேலே-விரத

மழுதாதேவி சொல் தரு.

அரசவஞ்சையைமீறி அதிகமாய்மனத்தேறி
சாசம்புகுவதென்னு தடுத்துப்புகுதிகள் கூறி-சுரு
சரியோடுநிழுவை உனக்கேடு ரியும்
பிரியாவிதமொழி யெனக்கேடுநெரியுர்-அரச

தாதிகள் சொல் வசனம்.

கேளும் தாயே நான்களும் உமக்கு மிஞ்சினவாள்வ

தாதிகள் சொல் தரு.

உரகமணியேதிது விரகமதுபொன்வாது
பிரசேதருமேசெதி பேசுவந்தாயேவாது
பிசகாமலேநல்ல மார்க்கத்தில்தில்லும்
வசமாய்ப்புருஷனை வசப்படச்சொல்லும்-உரக

தாதிகள் சொல் வசனம்

கேளும் தாயே நீ புத்தி யோசனை அறிந்தவள் தானே பெண்
போகம் வெளிப்படாத ரகசியம் யென்றும் தெரியாமல் யிப்படியெ
ங்கும் வெளிப்படலாமா உன்னையதன் வந்தால் இடங்கொடாமல்
பலவித நீதி வழியைக்காட்டி அரிபகவானை துதிக்கும் நன்மையைக்
காட்டி வாழ்த்து வாரும் நான்களிருப்பிடம் போய் வருகிறோம்
அம்மணி.

பொது வசனம்.

இப்படி இவ்விடத்திலிருக்க டிசுலிக்குப்போன துளசிதாசன்
விரததாப்படுகிர விதங்கானக.

துளசிதாசர் சொல் தொச்சகம்.

மாநுல்சனம்மீம்மிவரும் மாதாசேநீங்கிவிட
கருமதன்பூவாள் கொண்டுயென்மேலெய்திடவும்
மீருதையோமெய்விரகம் மேலானமாமதும்
சோருடையோபென்னுடலம் தோகையரைக்க ன்பேவே

துளசிதாசர் சொல் கப்பல் சிந்து.

யென்ன செய்வே-ஓனென்ன செய்வேன்-தாதினமதத்தி-பென்ன செய்வேன்-நாந்திறையே-நாநென்ன செய்வேன்-முடிசு - பன்னரி
கெ டிமுல்லை-பாண வகன் பூட்டி-பதமாகமன்மகன் - சோரங்கள் கரட்
டி-வண்ண மாயெய்ப்பவும்-வரிந்தென்னைதா கி-மாருதேகாமமும் - மீ
ருதே அய்யோ (யென்ன செய்வேன்) காமாதிமாமயிலே-தாதினநத்ததி
கண் ணெனிலேவிண்ணெனியே-முடிசு-புண்ணம்போலவே- பூரித்தக
ண்ணே-போகவேயி துவேனாகாதல் பெரிதாகி-நேமங்கள் குலையவே- நீ
தியந்தானே-நேராகவாராயோ - சேராயோ அய்யோ- (யென்ன செய்
வேன்) -மடமயிலே-ஒயிலநடமயிலே-தாதினமதத்தி - உரிசைமய்ய
ல்பெருகிடவே-முடி-கடல்முரசுமன்மகன்- சாமரம்போடகன்னியே
யின்னமும்-யென்னுடலம்வர்ட-படுமலாடைஉமக்கிது -தர்மமதுதா
னே-பரிவாககண்முன்னே-வருவாயோ அய்யோ- (யென்ன செய்வே)-
நான்வரவேடிவ்விபதி-தாதினமதத்தி-நல்லவரம்கொடுப்பாரோ - முடி
தேன்மொழியேரீயிங்கே-தேங்கியேலாடசீதம் துநானிங்கே-உந்தனை
கூட மேன்மையல்மீரியே-மெத்ததமொரவிதிவசமிதுதானே-மதிவா
டுதையோ-யென்ன செய்வேன்-ஓனென்ன செய்வேன்.

பொது வசனம்.

இப்படிக்கி துளசிதாசர் மதனலாகிரிமிகுத்து பாதுஷாவைக்
கண்டு சொல்லுகிர விதங்காணக.

துளசிதாசருக்கும் பாதுஷாவுக்கும் தர்க்கம் தரு.

துரைபதியருளாளனே

நானுமேகொஞ்சம்

துடரும்பசியைத் தாளனே

நரபதியுருக்கெல்லாம்

நாயரீதியரிந்த

நாதாயுமக்குவிவட

தாதாவிட்டுப்போக- துரை

பாதுஷா சொல் தரு.

திருமோமருவாசனே

யெனதுமந்திரி

திகழும் துளசிதாசனே

சரிநீதிசெலுத்தாமல்

தரும்சம்பளந்தானே

பட்டம்பெத்ததுவென்ன- திரு

சட்டமாகவேமந்திரி

துளசிதாசர் சொல் தரு.

மனநெரிபரிபூரண

யென்னிடஞ்சேர

மன துவைவெஜைக்காரண

கனதனம்பெருஞ்செல்வம்

சலிக்குமணியூஷண

காதலாகவேபேசி

வணைதப்பொருக்கொண்ணுது-மன

பாதுஷா சொல் தரு.

யிதுவேதகாதுதீரனே

ராஜப்பூருக்கு

யேகவொண்ணுதுமாரனே

பதிசதமாயிருக்க

பகையிங்கேகூடாது

பரிவாயழைத்துவர

ஒருவராலாகாது-யிது

துளசிதாசர் சொல்-கந்தாரத்தம்.

தயிரியமில்லாவார்த்தை தள்ளியேபேசலாமோ

துய்யமாய்சேழ்க்கும்வார்த்தை துரைசெவிக்கேளாவிட்டால்

வயிரமுமெமக்குண்டாமோ மகிழ்ந்தென்னையனுப்பாவிட்டால்

உயிர்வதைமடிப்பேநிங்கே

துளசிதாசர் சொல் தரு.

உத்தமதீரா

யிதுவேநல்ல

சத்தியம்பாராய

யெத்தனைசொன்னாலும்

யென்னுணமாராது

காதலியன்செயலுக்கு

வேரொன்றும்வாராது-உத்த

பாதுஷா சொல் வசனம்.

ஆ! ஆ!! நாமென்ன சொன்ன போதிலும் மனம்தரிக்காதென்
றரிந்தேன் அப்பா மந்திரி சந்தோஷமாக போய்வாரும் மந்திரி.

துளசிதாசர் சொல் கவி.

யேருமென்றுரைக்குமுன்னே யெட்டடியெடுத்துவைத்து

வேசமாய்வந்தேநெந்தன் விடுதிசுங்காரங்கண்டு

போகவேயெதிர்வரசுத புண்ணியமமுதாதேவி

தேசையுமெங்கெயெங்கே சொல்லுவாயெனதுதாயே.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

பாதுஷா உத்தராவளிக்கு முன்னமே யெட்டடிவைத்து மன
வேசமாகவந்து பரங்க மமுதாதேவிமைக் காணாமல் அவனெங்கே
யெங்கே சொல்லடியம்மாள் தாயே.

தாயாருக்கும் துளசிதாசருக்கும் தந்தம் தரு.

மைந்தனேவாடாவேணுமோ

மழுதாதேவி

வஞ்சியைத்தேடவேணுமோ

சந்தேதாஷாயப்பசி

தணியச்சாதமளிப்பேன்

தந்தமேயுண் ணுவாய்சாதம்மங்கைபோனசேதிசொல்வேன்-மை

துளசிதாசர் சொல் தரு.

சாதமேண்டிமாதரசியே

காணோமேஅய்யோ

சாசுருணதேவிவேணுமீ

வேதமேண்டிபூசையெண்டி

வினாயாருஅசையெண்டி

வெத்திதரும்பெண்ணைகண்டு முத்தமிட்டால்போதுமடி-சாத

தாயார் சொல் தரு.

புத்திரனேயென்னசெய்குவேன்

உலகில்மிக்க

புத்தியில்லைமென் னுவைகுவேன்

பத்துத்திரியென்வயரு

பசித்திருக்கநாணும்பார் க்க

பாலனேயெழுந்துவாடா

காலபசிதிரயெந்தன்-புத்தி

துளசிதாசர் சொல் தரு.

சொன்னுமணியானைப்பாற்றிட

அப்பவேபசி

திருமம்மகையைசேர்த்திட

உள்ளபடி சொல்லுமம்மா

உச்சிதம்முதாதேவி

ஓகோமெண்ணைவிட்டுநீங்கி

போகமனங்கால்வருமோ-தென்

தாயார் சொல் வசனம்.

அப்பாமகனே நீ டில்லிக்கிப்போனவுடன் அவாள் தாய் தகப்ப

ன் வந்து அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டா ரப்பா சொல்வமே.

துளசிதாசர் சொல் கவி.

கெடுத்தாயேயெந்தன் தாயே கெடுமதியுனக்குண்டாகி

யெடுத்தாயேயிர்த்தகுது மெப்படியிர்த்தாயிப்போ

படுத்தாலும்உரங்கமாட்டிடென் பசித்தாலும்புசிக்கமாட்டென்

தடுத்தாலும்மீர்மாமிதன்மனைக்கேகுலேனே.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

அடியாதசுண்டானி கெடுத்தாயே அவள் வருவதேனுமென்

னைப்பிரமம் போரீதேது நீயனுப்பியென்கு குதுபேச துணிந்தாய்

யிந்த யிருள்ளிலக்கு முன்னே மமுதாதேவியைக் காணுமிருக்க
மாட்டேன் மாமிவிடுபேரோனடி யம்மாதாயே.

தாயாருக்கும் பிள்ளைக்கும் தர்க்கம்-தரு.

போகலாமோ மகனே

போகலாமோ

சிரியலிட்டுயென்னை

போகலாமோ

ஆகாதடாயிந்த

துஷ்டபுத்திமகனே

அய்யம்யோயிருட்.

டானகாலம்-போக

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

தாயும்வேண்டாம் யெனக்கு

தந்தையேண்டாம்

யெந்தன் தாரமதன்னைக்கண்ணால்

கண்டால்போதும்

நீயெனக்குபுத்திசொல்ல

வேண்டாமம்மா

நிலும்நிலும் தாயே

யேகிவாரேன்-தாயு

தாயார்கொல்-தரு.

விதியிதுவோ

யிருட்டுகால

மாக்கேயென்னை

விட்டுப்போகமனது

துணிந்தாயோடா

மதியிதுவாவனத்தில்

காடிவேங்கைசென்னாய்

மலையாறு முண்டு

போகலாமோ-விதி

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

மலையிடிந்து

யென்மீதில்

விழுந்திட்டாலும்

முன்னேவனயிருகம்வந்து

கத்தினாலும்

நிலைகலங்காயேமன்

வந்திட்டாலும்

அந்தநேரிவழையைக்காணாமல்

யிருக்கமாட்டேன்-மலை

பொது வசனம்.

இப்படியாக தாயாரான உக்தமா தேவி வசனத்தைத் தென்ப
போட்டு தனது மாமிவிடாகிய விசையாபுரிக்குடக்கும்போது யிவ
னுடைய உரிதியைசோதிக்க ஸ்ரீவைகுண்டவாசகாரான ஸ்ரீமன்னாரா
டணர் இடிமின்னலுடனே காத்தமனமுடையுண்டுண்ணி அந்த யி

ருட்டுமழைகாத்தை சட்டைபண்ணாமல் நடக்கும்போது துளசிதா
சர்க்கானகத்தில் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்காக.

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

கந்தயிதும்சந்தாமே
யெந்தவிதமாயிருப்பேன்
காத்துவந்துமோதுதடி
சாத்துதடிமேகமழை
உன்னையெப்போகாணுவண்டி
மின்னலிடியிடித்திடவே
சத்தமேகம்கூடுதடி
மெத்தமழைபொழியுதடி
வனமிருட்கொலத்திலே
கணமிருகம்சிருதடி
காடுசெடித்தெக்குதடி
ஓடுதடியென்னெதிரோ
கம்பைபுண்ணிபெருகிடவே
யின்பமித்துமிதந்தேரி
மெல்லியுந்தன்புண்ணியத்தால்
வல்லவருமாத்தினிட
காத்துமழையிலடிப்படவே
சாத்துங்கதவைத்திரவாய்
ருளிருபல்லெகட்டுதடி
ஒளிரும்பெண்ணைநீபார்க்க
அல்லலருத்துநீமகிழ்ந்து
நல்லதருணநித்திரையோ
கொட்டுமழையோசையிலே
கொல்லவிதமுமேவோ

கன்னியேசா னுன்னெனிட்
மின்பமயல்மிருதடி
கனகயிருட்டாகுதடி
தளரமன்பவிதிதானோ
கூருமவழிதெரியாமல்
மெய்மரத்துவாரெண்டி
தரணிவெள்ளம்பெருகிடவே
மெல்லியோயென்னுசெய்வேன்
வழிதடவிநாடக்க
கலங்கிமனம்வாரோனடி
காலேசுத்திமலைப்பாம்பு
உள்ளமெல்லாம்நடுங்குதடி
கணடுசெத்தய்பிணம்போலே
யிளப்பதிகமானேனடி
மீண்டுலந்தேன்விஜயபுரி
மாளிகையைக்கண்டேனடி
கலங்காவுள்ளம்கலங்கிவந்தேன்
தனமேகனபேயென்தேவி
கோமாளிருக்கும்மெருங்கோலம்
உகந்துகதவைதிரக்காயோ
அம்சதாளிமஞ்சம்தில்
நாடிக்கதவைதிரக்காயோ
கூவும்சத்தம்செவியிலயட்டு
பாராயெந்தன்பாவமிதுவோ

துளசிதாசர் சொல்-கந்தார்த்தம்.

என்னமாயிரைச்சலிடும் யெழுந்தொருவருவாரில்லை
கன்னமாய்போவேமென்று கடிக்கிமாளிகையைசுத்தி
மன்னவன்வாரபோது மாயவனரவமாகி
இன்னலிலிருந்துதொங்க

துவசிதாசர் சொல்-தரு.

கயருவென்றுமேபிடித்தன் கடிநியோ

மீரிமீரியேதுடித்தான்

திரமாகசன்னலை நிமிரியேவெளிப்பட்டு

பேகாரமாகவேருவாங்கி குதித்தான் திடலெனவே-கயரு

பொது வசனம்.

இப்படியாக துவசிதாசன் கோட்டையைசுத்திவருகும்போது மாயவநானவர் பாம்பாகவுருகொண்டு ஜன்னலில்தொங்க பாம்பைப் பிடித்தேறி ஜன்னலாலே உள்ளேகுதிக்க அந்தசத்தம்கேட்டு அரசன் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

அரசன் சொல்-தரு.

ஆரடாயிங்கேநில்லடா உள்ளே குதிக்க

ஆண்மையேத்தடா சொல்லடா

பாரடாயென்னைக்கண்டு

பாதுங்காமலொதுங்காமல்

பரிவாய்தலைகுனிந்த

வெரியன்வெரிய்யோ-ஆரடா

நீண்டசுவத்திலேரி

நெருங்குஞ்சன்னலைவிட்டு

தாண்டியுள்ளேகுதித்த சமர்த்தையென்னென்றுசொல்வேன்

உள்ளேகுதிக்கவயிர்

உரங்குமென்றறியாமோ

துள்ளசிரசைவெட்டி

தள்ளவாளெடுத்தேனே-ஆரடா

பேயோபிசாச அஞ்சி

பெருஞ்சடாமுனிவீரன்

நீயோநிலைகலங்கி

நிரப்புகனோஜுமையோ-ஆரடா

பொது வசனம்.

இப்படி அரசன் மிரட்ட மழுதாதேவிகண்டு தன் புருஷனென்று கவனித்து தகப்பனிடம் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

மழுதாதேவி சொல் கவி.

மங்கையுமரிந்தேனெந்தன் மணவாளனென்றெண்ணும்

செங்கைவாளெடுத்துகோபம் செய்யாமல்போங்கனையா

நங்கையுன்பாதம் போற்றி நவலுருமாரிமிக்க

சங்கையும்கொண்டுவந்த தடமதையரிவிப்பீரே.

மழுதாதேவி சொல் வசனம்.

கேளும் தந்தையே யிவ்வெரிய நல்ல கள்ளநல்ல பேய்பிசாசல்ல யெனதுநாயகநாகும் நீங்கள் விலகிவிடும் சரணம் சரணம் என்னு

ளா யிந்தமழை சிருட்டிசேவுரு துல்து மாளிகைக்குள்ளே யெப்ப
டிவந்திர் சொல்லும் மனவாளரே.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

உன்னுடையினால் வந்த விதத்தை இன்னதென்று சொல்ல முடி
யாது கதவைத் திரக்கமுடிபாமல் சாளரசன்னலில் ஒரு கயருதொங்கிய
து அதைப்பத்தியேரி உள்ளாகுதித்தேன் அடிபெண்ணே மமுதா.

மமுதாதேவி சொல் வசனம்.

சாளரத்தில் கயரேனுபேய் பார்ப்போம் அய்யய்யோ இந்தபா
ம்பைபிடிக்க கயரென அமபாம்பென்றும் தெரியாதா உம்மை கடிக்க
கூலில்லையா யென்னைகடிக்கவேயில்லை.

துளசிதாசருக்கும் மனைவிக்கும் தர்க்கம் தரு.

அய்யய்யோயி துவமக்கடுக்குமா	நல்ல
அவனிக்கிந்தவார்த்தை	யெடுக்குமா
மையலதிகமாகி	மனமன்னலிருட்டிலே
வரலாமோயடிப்பட்டு	உருமாரிதிடப்பட்டு
மன்னுயென்னமோசம்	யிப்படிவர

துளசிதாசர் சொல்தரு.

யென்னுடைக்கவிட்டுச்சப்புராய்	யெனக்கு
யென்னுடைக்கவிட்டு	மசக்குராய்

யுன்னுசைமிகுத்திங்கே

ஓடிவந்திருக்கவும்

ஒலமிட்டழுவது

காலதடைக்கழிக்கவோ

வாரும்பெண்ணே

அன்புசெய்யவாரும்

மழுதாதேவி சொல்-தரு.

22

பேரோவுன்க்கிதுபுத்தியா

யென்னை

புனரவந்தீர்வெரு

பத்தியாய்

பாறுகெனரிதாதி

பங்கமடைவைத்து

பாசங்கொள்ளவும்க்கே

நேசங்கசுமில்லையோ

யென்னுமோசம்

யிப்படிவா

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

வேட்டைநாயும்சும்மாருலைக்குமா

யென்னை

விட்டுலந்தகொவம்

நிலைக்குமா

தேட்டையாகிமணம்

தேரிப்படிக்காதே

கூட்டமேதழியிப்போ

கூடிகுக்கிலாம்வா

வாரும்பெண்ணே

அன்புடன்சேரவாரும்

மழுதாதேவி சொல்-கந்தார்த்தம்.

பேரகாதிமன்னு வேகாதுயொன்றும்

நோகாதேயென்னை

மழுதாதேவி சொல்-தரு.

ஆகாதுயிந்-சாசனை

உந்தனைவிட்டு

பேரகாதுநாகவாதனை

மோகாதியோகம்விட்டு

முனிவரெல்லாமிருக்க

யோகாதியோகநிஷ்டை

ஓடுக்கமடக்கமற்றும்-ஆகா

துளசிதாசர் சொல்-கந்தார்த்தம்.

மடலாகுமுன்னை திடமாகநம்பி

தடமாநிலந்தேன

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

படவேவிரகவேசனை

யெனைதடுக்க

அடமோவுனக்குயோகனை

விடவேசெய்தவருநே

வேண்டாமடிக்கண்ணே

தொடவேமனம்வைப்படி

தொட்டனைந்தாவேபேர்தும்-பட

மழுதாதேவிசொல்-கந்தார்த்தம்.

கார்வொண்டமேனி பெர்கெண்டமாயன்
சேர்கண்டுதோ

மழுதாதேவி சொல்தரு

ஆர்க்கனமொருசொல்லுவார் தெளியுத்தி
சேர்கண்டிரிஞ்சொல்லுவார்
யார்க்கண்டிரித்தமாயனை பள்ளத்திலமுந்தாமல்
ஆர்க்கண்டியாமல் மெதுவாவாவைதமிழ்சிக்க-ஆர்

துளசிதாசர் சொல் கந்தார்த்தம்.

யேதுதான்சொல்லு காதுகேளுது
மாதுநீயிந்த

துளசிதாசர் சொல்தரு.

வாதுசெய்திடலாகுமோ யெந்தனைபிப்போ
மாதுகைவிடப்போகுமோ
குதுமுடியுத்தி சொன்னகாரடியிங்கே
திதுசெய்யாமல்வந்து சேர்ந்துமுத்தமிட-வாது

மழுதாதேவி சொல் கந்தார்த்தம்.

அழியாதமோகூதம் வழிமாரிவந்த
ஒழியாததுன்பம்

மழுதாதேவி சொல்தரு.

குழியைச்சதமாயெண்ணுதே அதுவுமக்கு
பிழையைத்தருமே குண்ணுதே
வழியைத்திரந்துபாரும் வெட்டவெளிதாநிங்கே
கழியும்சலதாரிலய சுண்டுஆனந்தங்கொண்டு-குழி

துளசிதாசர்சொல்-கந்தார்த்தம்.

பெரிதானயிசன் திருமாலுந் பிர்மன்
உரவாகும்பெண்ணே.

துளசிதாசர்சொல்-தரு.

அரிவாலரிந்து பாரடி யெனக்குயின்னம்
தெரியாதவிந்தைக்காரடி

பரிவாமெந்தனைக்கிட்டு

பகஷ்செய்யென்மீதில்வைத்து

திருவாயிதவழிசெய்பி

சேர்ந்தால்வருமோபக்தி-அரி

மமுதாதேவீசொல்-கந்தார்த்தம்

திருமுத்தராலே வருமுத்திவேண்டி

தரும்புத்தியில்லா

23

மமுதாதேவீ. சொல்-தரு.

ஒருமுத்தமிட்டால்நீருமா பாபங்களைல்லாம

பெருமுத்திக்கடம்செருமா

அறுவற்றவருக்குண்டோ ஆதியனுட்பாதம்

பருவத்தில்பயிர்செய்து

பலனைபொருதவர்க்கு-ஒரு

துளசிதாசர்சொல்-கந்தார்த்தம்.

யிடிமேகமாரி கொடிக்காவிருட்டி

தடையாருதாண்டி

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

முடிகிலந்ததைப்பாரடி

மோடிசெய்யாமல்

கடிகியெந்தனிடம்வாடி

வெடியப்பொழுதுகாருதே

விருதாவசனமேன்மு

மடியைப்பிடித்திழுத்து

தோதகம்செய்யனுமோயினி-முடி

மமுதாதேவீசொல்-விசனம்.

என்னைத் தெட்டாதேநிலும் ஒருநாச்சியம்சொல்லுவேன் ஒரு
மனநாய்கிட்டவந்துகேளும் அதுவென்ன மெள்ளசொல்லடி நீரோ
நல்லவர் 800க்கு அரசாணிசெய்துவந்த கிர்பாச்சாரி பெண்ணுசை
வெருத்து பிரமாச்சாரியாக யிருக்கவில்லையா யானேமுதலான அனு
மதேவன் பிரமாச்சாரியாகயிருக்கவில்லையா ராவணன் சேகன் முத
லான அனைகர்பெண்ணுலே போழியவில்லையா ஜனகாதி முதலான
மகாரிஷிகளெல்லாம் மய்யகையற்று மேலானகித்துக்களைநடத்திவா
வில்லையா கவுசிகராஜன் வதிஷ்டருடைய மகிமைமயக்கண்டு தவபே
தவம் மற்றதெல்லாம் அவமென்று துணிந்து மகாரிஷியாகவில்லை
யா நாய்கள் ஆகமவேதசாஸத்திரம்தத்துவம்மொறுல் முதலானப
லசாலதிரமும் சிக்காசுதும் ஞானவழிமார்க்கமாக ஐம்புலனைகிட
க்கி பாம்பதனாதன் திருவடியில் மனதைசெலுத்தி பேரின்பமடை

யாமல் கெட்ட நடக்கையை இச்சித்து வினிலழியலாமா யினியாவ
து அடியாள் போதையை தள்ளாமல்.

மழுதாதேவிசொல்-தரு

அரிதிருமலாடி தாதிசெய்	யினி
அனுதினம்குதிக்கொண்டு	மனம்வை
ஜனத்திருமாலும்	வேறே-யிதை
யிவ்வென்றொருவர்	சொல்வாரோ
அரிதாமன்மலாடிநாடு	நல்ல
அம்புதக்காக்கிபைத்	தேடு
ஒரொழுத்தின்பொருளாகும்	அதை
ஒதுவேபலவினை	போகும்
நாராயணன்பத்தி	பண்ணு-பேசா
நம்பயம்முணுகாது	யெண்ணு
சோகவிற்பவாஞ்சையைத்தள்ளு	ஆதி
திருமாவின் அடியன்பு	கொள்ளு-அரிதிரு

துளசிதாசர்சொல்-கவி.

ஆதிமுலப்பொருளை வுபதேசிக்க
அடையாமற்பாசவினை தனையருத்தேன்
சோதிசுடர்முகில்கண்ட ஞானசோதி
துலங்கிடவேதகங்குருவா புனையெண்ணி
வேதவழிமார்க்கமுடன் யணிந்தேன்ஞான
வெரிமிகுத்து அரியருளை பெரவேவேண்டி
நீதிபெர மாளிகையெட்டுங்கி
நிலைபெரவேசத்தியமாயேகுவேனே.

துளசிதாசர்சொல்-வசனம்.

ஆதிமுலாதர அகண்டபரிபூரண சக்திதானந்தா சர்வஜீவராசி
களைபடைத்து அகலித்தும்மழித்தலுமாகிய பசுமானந்தபொருளை ப
ரிபூரணமாக உபதேசிக்க புனிதநாகி மேகம்விலகிய சூரியனைப்போ
லேமாய்கையற்று போரிவுதோன்றி ஜெகதிற்பத்தையருத்து நீயெ
னக்குதாயாகவும் நானே உனக்குருருவாகவும் உருதிக்கொண்டுவிடுத
வழிப்பட்டகதிட்டினே உனதுநீருவடிக்கு அநேகமஸ்காரம் செய்
தேன் இனி அரிதாமன் திருவருளைப்பெரவேண்டி ஞானவெரிமிகுத்
து சத்தியமாய் வெளிப்பட்டேன் அம்மாள் தாயே.

துளசிதாசருக்கும் மழுதாதேவிக்கும் தர்க்கம்-தரு
ஒடிப்போகாதேமணவாளா யெந்தனைவிட்டு
ஒடிப்போகாதேமணவாளா
ஆடித்திருக்கத் துகள் பாடிப்பலவிதமா
கூடிக்கந்தராமல் நாடிபாயனைத்தேடி-ஒடி

துளசிதாசர் சொல்-தரு

போடிப்போயென்னைத் துடராதே நில்லடியடி
போடிப்போயென்னைத் துடராதே
ஒடியலகெய்தும் தேடி ராமன்பதத்தை
நாடி தெரிசிக்காமல் கூடியிருப்பதுண்டோ-போடி

மழுதாதேவிசொல் தரு.

நாதாகைவிட்டுவிடலாமா யெனதுபிரான்
நாதாகைவிட்டுவிடலாமா
மாதாமனம் துக்க பீதாதுயரடைய
ஒதாஉமக்குமாயன் பா தக்கிடைப்பதுண்டோ-நாதா

துளசிதாசர் சொல் தரு.

மாதேயிப்படி பேசலாமோ ஞானத்தையுட்டி
மாதேயிப்படி பேசலாமோ.
சிதாரெகுபதியை தோதாதெரிசிக்கவே
வாதேரஉரிதியா மேதோவருவேனெனது-தோம

துணசிதாசர் சொல் தரு,

யெங்கேதேடுவேன்

நான்

யெப்பக்க னுவேன்

யேமகஞ்சவே

பூமியாண்டதோர்

சாமநாதனை

யெப்ப

கங்கையாதனை

கமலக்கண்ணனை

கண்டவருண்டோபூமி

மண்டலத்திலே

மயிலினங்களை

மலைமரங்களே

நாதுசீதைநாதனெங்கே

ஓதுவீரசளே

சூயிலினங்களேகரி

குஞ்சாங்களே

தேசம்மணிசிலனாது

மூலமெங்கையோ

சிந்தைவாடுதேயிரு

1. தீயிரிட்டுதே

தேடியெங்கும்நாடி

மணமவாடல்சூருமே

கந்தர்மாமனை அரி

சரியராமனை

கண்டுபாதம்நான் அண்டி

தெண்டம்செய்குவேன்

சக்கிராதிபி

சர்வாண்டஜோதியே

யிடநாமோதராவாமன அப்பா

பூமிநாயகா

திக்கிலேயில்கை

கண்டுசெய்வாரிங்கையே

தெரியும்வகையரியாமலே

உரிகிவாரிரேன்-யெங்கே

பொது வசனம்.

துணசிதாசர் ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணர் பாதர் சுத்துருக்கர் சிதாபி
ராட்டி. இவர்களை வரிசையாக கண்டுதிரிசிக்க உருகிகொண்டு தேடி
வருகும்பொது மமுதாதேவி கைசேரர்ந்து புலம்புகிரவிதங்காண்க.

மமுதாதேவி சொல் கவி.

அரி அரி அருளேயிந்த அன்னீதமூலகிலுண்டோ

வெரிமுறைப்பொருளுமோதி னேசித்துபேரின்பத்தை

வெரியநாய்வெளிப்பட்டோட மெல்லிகான் தனித்துயிரிந்த

குரைவாததானேவின்பங்கிரிவாழ்வாழ்ச்சிட்டேனே.

மமுதாதேவி சொல் வசனம்.

அரி அரி அகண்டபரிபூரண கோயிந்தா கோபாலசூடாமணி யி
ப்படி வருமென்று கொஞ்சமாவது அரியாமல் யென்னையகருக்குயிர்
மகியானம் சிந்தை உண்டாகும்படி உமதுபெருமையைபோதித்து
ஆராவேகெட்டது யென்னால் யென்னோராலே கெட்டேனென்பது

போல யென்வாயிராலே வாழ்ந்தேன் இவ்விதிக்கென்ன செய்வேன்
தெய்வமே.

மழுதாதேவி புலம்பல் தரு.

25

மா மணிமேடையீது	மருவிகுதமளித்த
மணவாளனையிழந்தேன்	தெய்வமே
மேனிக்ருலைந்துஞான	வெரிகொண்டுமேயலைய
விதிவசயிதுதானே	தெய்வமே
அலங்காரமாயிருக்கும்	அபரணமில்லாமல்
அலையகான்பார்க்கவாச்சே	தெய்வமே
கவரிமானுமுறுத்தாலும்	கவந்தலியாயவகுக்கட்ட
கதைமெனக்குவாச்சுனையோ	தெய்வமே.

பொது வசனம்

இப்படி மழுதாதேவி பாதவிக்கும். பெ. மருத கப்பனாராகி
வேதசாந்தராஜன் மருமகனைத்தடுத்து கொல்லுகி விதங்கானக.

வேதசாந்தர் சொல் கவி

சுந்தரமணியேவேத சோபிதவாத்மராவே
மைந்தனேமருத்தேன்னிலும் மாமிவீட்டுக்குரியும்
வந்துபோஜனங்கொள்ளாமல் மருமொழியுரைத்திடாமல்
யெந்தகொபத்திராலே யேருவதரிகிலேனே.

வேதசாந்தர் சொல் வசனம்.

அப்பா மருமகனை நீ மாமியாள்வீட்டுக்கு வந்து போஜனம்செ
ய்யாமலும் மருமொழி கூராமலும் கோபித்துபோரதென்ன உமக்
கென்னகோபம் அதைசொல்லும்மருமகனை.

மாமனாருக்கும் மருமகனுக்கும் தர்க்கம்-தரு.

மாமாவந்ததுவென்னுதேடி	மச்சவடிவங்கொண்ட
அரியைக்கண்டிரோ	
தாமோதரனங்கேசொல்லும்	யென்னை
தடைசெய்யமுடியாது	நீயெட்டசில்லும்-சரு

தத்திதத்தியி தித்திதியியென
சத்தயிடுதே கத்தனெங்கையோ

மாமா

மாமனூர் சொல்-தரு.

மாதா வைதவிக்குவிட்டுகொண்ட மனையாளினியாமல்
கைசொரவிட்டு

சூதோபோகாதேசம்மரநிலு யிப்போ

திருசாகவெருகுணம் வந்ததைச்சொல்லு-சுரு

துக்கசகமது கந்திவெளிவர

ஒக்குமேமனமு சிசுகலாகுமோ

மாதா

துளசிதாசர் சொல்-தரு

சோதிமயமாயெங்கும்நின்று மிக்க

துலங்கியபரப்பிர்ம்ம சூகழியைக்கண்டு

சூதியருள்பொவேநாடி

மாய்கை

யறுத்துமேநான்வையேன்

யேன்வந்தாய்தேடி-சுரு

அடுத்தனோடி

யெடுத்தாடப்படு

தடுத்தமொழிவதை

விடுத்தவிடு அரி-சோதி

மாமனூர் சொல் தரு.

கோலாகாலமாய்ப்போகலாமோ

யெந்தன்

குழந்தையைக்கைவிடபாபவினைப்போமோ

சீலாயெங்களை யெண்ணி

பாரும்-நீயும்

நிரமாயிலரம்வந்து

தூவரம்கோரும்-சுரு

செப்பும்விதிமுரை தப்பலாகுமோ

அப்பனைமொழி ஒப்பிவருகுவாய்

கோலா

துளசிதாசர் சொல்-சவி.

இரும்புண்டநீரும் திரும்பக்கிடைக்கினும்

விரும்பியமனைக்கு வருப்பலதண்டோ.

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

சிவக்கக்காச்சியிரும்புண்ட ஜலமானது திரும்பினபோதிலும்
நானெடுத்தவிரத முடிக்காமல் திரும்பி ஓடிவைப்பேய்னாபோகலா
ம் நீங்கள்போகலாம்.

மமுதாதேவிபுலம்பல்-தரு.

பூமியானவந்தயெந்தன்

ஐயாவேயெந்தன்

புருஷன்போகோரத்தாலே

வயொரியுதே

மஞ்சமேரிபடுததநாதனை	ஐயாவேவாயினி
மண்மீதுபடுக்கயெந்தன்	வயநெரியுதே
காலப்பசியாரிவந்து	ஐயாவேயெங்குதும்
கஞ்சிக்கிழையெந்தலாச்சே	யென்னசெய்வேன்
புருஷனில்லாபாலியாகி	யென்தாயேதாயே
பூமிதுயிருக்கலாச்சே	யென்னசெய்வேன்

யமுமாயாத் துவெள்ளத் திலே

அஞ்சாமலே லீயிரங்கி

யெமனுலகம்செர்த்தாயோடா

யென்மகனே கண்மணியே-பேசுன

பொது-கவி.

இப்படி வேங்கிவந்து யிரங்கியேயமுனைதான்டி

செப்பியபாலாலே சேதிசுண்டவயத்தில்

அப்பியேதரையில்மோதி அலரியேதுடித்துவோடி

ஒப்பிலாமகனேக்கண்டு உந்தமிழலம்புவாளே

தாயாருக்கும் பிள்ளைக்கும் தர்க்கம்-தரு.

பாலாவுத்தன்கோலக்காணலே

பாலியானே

பெத்தன்காவிசோருதே

பதறுதேநெஞ்சம்

மாறுதென்னமோ

தகிசு

வராய்மகனே-பாலா

துளசிதாசர் கொல்-தரு

தாபேர்வந்த

துக்கத்திலேதாமோ

தரணைக்கண்டாயோசோதி

பரணைக்கண்டாயோ

தசரதன் லமர்தன்

உச்சிதகோதண்டன்

தன்னைக்கண்டாயோ

உன்னைக்கண்டேனேதாயே-தாயே

தாயார்கொல்-தரு.

வாடாணமந்தா

தேடிவந்திங்கே

மங்கலானனே

சோதிதுங்கமானனே

மாணாருபா

வதாமாரியே

வாடிவதங்க

தேடிக்கண்டனே-வாடா

துளசிதாசர் கொல்-தரு.

சிராயென்னைப்பெற்றவம்மணி

தேங்கலாமடி

யென்னைக்கண்டு

யேங்கலாமடி

திமிர்தகாட்டியம்

வழுத்தபார்லவைய

தேடிக்கணவே

கூடுமோபாடி-சீரு

உத்தமாதேவிகொல்-வசனம்.

கேளும் மழுதாதேவி யென்மகன்வெரிகொண்டு காசிப்பட்ட
ணம்வந்திருக்கிறபடியால் கம்மாலே அந்தவெரியையமாத் தமுடியாது
தீ கமது விட்டிலிருக்கும் திரவியத்தைக்கொண்டு இவ்விடத்தி
லே மடாலமொன்று யெற்படுத்தி அன்னதானம்செய்துக்கொண்

இவாநும்நான்னைமிசா ரணமேகி குருமூர்த்தி வடிவகொண்டு அவ்வி
டத்திலே தபஞ்செய்யும் யென துநாயகனை கொண்டு வருகிறேன் பெ
ண்ணேறிப்படி உத்தமாதேவியைபாக மமுதாதேவிகாசிபட்டணத்தில்
நுரிடமமைத்து அன்னம் கொடுத்தாவர துளசிதாசர் காடு மலைமுத
லானயிடத்தில் திரிந்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியைதேடுகிற விதங்காண்க.

துளசிதாசர் சொல் கொச்சகம்.

பூகலத்தைஓடிப்பாய் அளந்தபாதா
புண்ணியனே பூமகருந் குகந்தநாதா
மீதலத்தி சுரர்க்கமுதம் மீந்தகையா
மேதவண்ணை அரிமுருந்தாவிமலதேவா
பாதலத்திசேஷனுமாய்புலகந்தம் க்கும்
பத்தவதாரம்பிபருணம்பகரொருது
காடலித்திசேஷவைகுந்தவாசா
கண்காணவந்தவர்க்குகருள்செய்கழலேமொழி.

துளசிதாசர் சொல் தரு.

கோவிந்தனைக்காணீர்களோ	முஅரிஅரிகரி
கோவிந்தனைக்காணீர்களோ	
கோவிந்தநாமா	விந்லதநாமா
புரிந்தநாயகிதாவும்	செகர்ஷகா-கோவிந்
மாதவனைக்காணீர்களோ	சேரதினகபிதாம்பரமாதவ
மாதவனைக்காணீர்களோ	
மாதவநாமா	யாதவநாமா
பூதலமளந்த	பொற்பாதமுடைய-கோவிந்
அச்சுதனைக்காணீர்களோ	வாளசங்குவிற்சக்ரபாணி
அச்சுதனைக்காணீர்களோ	
அச்சுதநாமா	உச்சிதநாமா
நச்சரவமீதாரும்	மெச்சியதிருவடி-அச்சுதனை
வாசவனைக்காணீர்களோ	மந்திரிகரினை
தாழ்நியவா	
வாசவநாமம்	கேசவநாமம்
விசுமோலினியாகி	விசுமிடரருத்த-அச்சுதனை
மாயவனைக்காணீர்களோ	மதகரிதுயரகத்திய
மாயவனைக்காணீர்களோ	

மாயவநாமர்

தாயவநாமர்

ஆயர்விட்டில்வளர்ந்து

வேயிசைபாடிய-அச்சுதனை

துளசிதாசர் சொல் கவி.

காசிப்பட்டணத்தைக்கண்டேன் கனத்தகோபுரங்கள் கண்டேன்
 விசியலிஸ்வநாதா விசாலாக்ஷிபாதங்கண்டேன்
 தேவிகராமர்பாதம்தெரிசனம்கிடைக்கவேண்டி
 யீசனேமரசில்லாத யிணையடிபூசிப்பேனே.

துளசிதாசர் சொல் தரு.

காசிவிஸ்வேசா

கருணைசெய்யிசா

காலகாலந்தவிர்த்த

காசிவிஸ்வேசா

நிரிபுரதகனா

சிவபெருமானே

செங்கைமான்மம

வேந்தும்ஜெகதீசா

நிலகண்டேசா

சூலகபாலா

நித்தியானந்த

சோதிவிஸ்வேசா

கரியரியணிந்த

கங்கைசஞ்சடையா

காரும்விசா

லாக்ஷியெந்தாயே.

துளசிதாசர் சொல் தேவாரம்.

சாலனைபுதைத்தபாதாகாமனையெரித்தகண்ணா
 வேலனையளித்தகோவேவிநிரமிந்தகையா
 மூலமந்திரமெஞ்ஞானமூர்த்தியேமுதலேகாசி
 ஆலமுண்டருளேசோதிஅரகராஅரணேபோதி

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

அரகராமகாதேவாகாலகண்ட நிருநேத்திரா அகண்டபரிபூரண
 விஸ்வலிங்கேசா விசாலாக்ஷி விபூநிருத்திராக்ஷமாஸிகாபாஹநிரைந்த
 பஞ்சாக்ஷரா அடியேன் அனேகதெண்டம் சுவாமிகாதேவா.

பொது வசனம்.

இப்படி துளசிதாசர் பகத்திகொண்டுதிரிய உத்தமாதேவி தவ
 ஷ்சாரலுக்கு போகி விதங்காண்க.

பொது கந்தார்த்தம்

சாதனைமிகவேபெற்று தனையனைமனதிலெண்ணி
 வாதனைமிகுத்துகாவல் வாயுமிகவிரீர்த்ரு

நாதனைக்காணவேண்டி. நைமிசாரணி பந்தேடி.
போதனைபடுத்தேதி.

பொது தரு.

28

பிரியமாகவேடந்தாள்

உத்தமாதேவி

பிரியமாகவேடந்தாள்

கரியூரரியுலாவும்

கானகந்தன்னைத்தாண்டி.

அரியக்கணவன்பாதம்

அன்பாய்மனதுதேரி-பிரிய

உத்தமாதேவி சொல் வசனம்

சருணம் சருணம் மணவாளா அடியாள் அனேகநமஸ்காரம்.

ஆத்மாவ் சொல் கவி.

யெந்தனுக்கிசைந்துவந்த யெனதுநாயுடமேவாழி
மைந்தனைதனிக்குவிட்டு வனம்வனாந்திரத்ததாண்டி.
சந்தரமுகமும்வாடி துருசாகயென்னைக்காண
வந்தகாரியத்தை யும் மகிழ்ந்துரைசெய்குவாயே.

ஆத்மாவ் சொல் வசனம்.

கேளும் பிராணனுயி மைந்தனைதனிக்குவிட்டு வந்ததென்ன
தெரியச்சொல்லும் பெண்ணே உத்தமாதேவி.

உத்தமாதேவி சொல் வசனம்.

தாங்கள் தபத்துக்கு வந்த பிரகு நமதுமைந்தன் ஒன்றையும்
பனிக்காமல் பெண்சாதியை பிரியாதிருக்க டில்லிராஜன்வந்து அழை
ந்துபோக அத்தருணம் மமுதாவைதனது தாயார் விடனுப்பிவிட்
டன் ராத்திரிக்கி வந்து யென்பேரில் கோபித்து மாமிவிட்டுக்குப்
போனவன் பெண்சாதிகுரிய அரிமந்திரத்தினுலே ஸ்ரீராமமூர்த்தியை
காண வெரிசொண்டு காசுகரடைந்து தேடிந்நிரியுலவேடிக்கை வந்
தபாரும் யென் பிராணகாயகா.

மனைவிக்கும் புருஷனுக்கும் தர்க்கம்-தரு.

வாடிபெண்ணேகோதிமதியே

நாமும்

வரிந்திகாசிக்குப்போவோம்

ரதியே

பாரும்பெண்ணேமகள்

பகலிவாகவே

பரிதேசியாசுமார

சரிமைத்தேடவித்யோ-வாரும்

உத்தமாதேவிசொல்-தரு

சோதிசுந்தான் மைத்தன்விதியோ

யெங்குந்

துடங்குபலையப்பரகெதியோ

ஆதிமூலமேயென்று

அவன்பெய்ந்துயரத்தை

அரித்துயர்க்கலேவைய

ரெரித்துவந்தனே-யிங்கே-சோதி

ஆத்மராவ் சொல்-தரு.

நாடிநடவுமடமாலிலே மனம்

நலிந்துப்பேசாதேவனக்குயிலே

கடிநடப்பேரமகன்

கோலத்தையரியவே

கசாமல்நடவிதோ

ராஜப்பூர்காணுது-நாடி.

உத்தமாதேவிசொல்லு-தரு.

ஓதுமகிழ்ந்துமன்னுதிடமோ

யிது

உகந்துகாசிக்கிப்பேர்த்தடமோ

பேதும்தெரியாமலே

யிளைக்கெயனதுநெஞ்சம்

யெத்தன்கணவாய்தோ மைத்தன்கோலத்தைப்பாரும்-ஓது

ஆத்மராவ் சொல் கவி.

அப்பனேயிதுமேலாகும் அரய்யையோவுந்தன்மேனி

யிப்படிக்கருகிவாடி யிளைத்திடவுறிகெஞ்சம்

செப்படிதிருமால்பாதம் தேடியேதிரித்திட்டாலும்

யெப்படிவிடைக்குமப்பா யிவ்விதிக்கென்செய்வேனே.

ஆத்மராவ் சொல் வசனம்.

அப்பாமகனே உயெடுத்தவிரதம் மேலான விரதம்தான் உன்மு
கம்வாடி திருமேவிராருகி ஆனந்தக்கத்தாடி திரேகமிளைக்க பாதம்
கிவத்தமனம் கவித்துறிகியிப்படி யிருக்கலாமா நீ யிரவும் பகலாய்அரி
பகவானுடைய தெரிசனம்வேண்டிவெரியகாதிதிரியலாமோயென்செ
ய்வேதா மகனே துளசிதாசர்.

ஆத்மராவ் புலம்பல் தரு

மைத்தாயுத்தனைப்பெற்று மகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தோமே-மகனே
யெந்தன்னையிலேசெல்வம் யெத்திவளர்த்தோமே-மகனே
செல்வமேயுத்தனை சிராட்டிபராட்டி-மகனே
கல்வியுணர்ச்சிசெய்து டில்லிக்குமகியாகி-மகனே
கல்லுபகசெய்ய கான்போனசமயத்திலு-மகனே

யில்லரம்பாழாக்கி
திருமாலைத்தேடியே
உருமாரயென்னஞ்சம்

யிவ்வேஷம்கெண்டாயோ-மகனே
திதைத்துக்களைத்திங்கே-மகனே
உருகுத்தேஜயய்யோ-மகனே

ஆத்மராய் சொல் வசனம்.

அப்பாமகனே உனதாயும் தாரத்தையும் யேங்கியலையுவிட்டு ப
தியையாழாக்கி அகண்டபரிபூரணதயாநிதியாகிய ராமமூர்த்திகளைத்
தேடிக்கொண்டு மெய்சொரந்து பாதம்சுவப்பேர பரிதேசியாகபர
தவித்துதிரியபார்க்கலாச்சுகுதெ யென்னிடம் ஒன்றும்பேசாதிருப்ப
தென்ன கண்ணையே.

துளசிதாசர்க்கும் தந்தைக்கும் தர்க்கம்-தரு

அய்யாவேயரிபகவானைகண்டிரோ
விழிகள் தெரிசுக்கவே
அய்யாவாதன்சோதி
மெய்யாமரைமூடவில்

யிரு
கொண்டிரோ
சுடறொளிபெருகிய
வினங்குமபாமனெங்கே-அய்யா

தந்தைசொல்-தரு.

பாலனையி துவிதியோ
வெரிபெரிசுருகவே
சிலனே அரிதிரு
மூலமறியாபுத்தை

யி துவிதியோ
பாலனே
தேவன் ரக்ஷகன்வரும்
மோதலா குமோபாம்பு-பாலனே

துளசிதாசர் சொல் தரு

பிதாவேரொருபதிராமனெங்கே

ஐயா

கண்சொசுணமென்றடையவே

பிதாவே

மாதாசீதாமகிழ

மரிவிக்குலவுமணி

பாதம்கோதண்டகர

பரிதிசுலதிலக-பிதாவே

தந்தைசொல்-தரு.

மைந்தனேவெரியிது

சரியிதுவே

ரொகுபதிபதம்தெரிசிக்க

மைந்தனே

நாதாமுகுந்தாவென்று

நலமுடன்பலதரம்

நொந்தாலுமருள் தரும்

துளசிகாப்பொருளரி-மைந்தனே

மைந்தன் சொல் வசனம்.

பரஞ்சுடராகியும் பரமதயாளராகியும் யெங்கும்ப் பரிபூணராகியும்
யெள்ளருக்குள் யெண்ணைபோலும் யெங்கும் நிறைந்த யேகபாரபரவ
ஸ்ததுவாய் விளங்கிய பஞ்சாயுதபாணியை எப்போது காண்பேனோ
கண்குளிரதெரிசிப்பேனோ அவருக்குதாசனாவேனோ அரிகரிகேவிர்தா
கோபால சுடாமணியென்று மனமுருகிநிற்கும்மகனைத்தழவி ஆத்
மராவுபரமகெதியடைகிரவிதங்காண்க.

ஆத்மராவ்முத்தியடைகிர கவி.

மகனையும்காத்நிலே மார்புரத்தழவிக்கொண்டு

அகமிகவாடினோந்து அன்புநீர்கண்ணிற்சோர

ககமிகுஆத்மராவு சுருதிமந்திரம்ஜெபித்து

யிகவிற்பந்தன்னைநீக்கி யேங்கியேயுயிர்விட்டாரே.

பொது வசனம்.

இப்படிமகனைத்தழவி ஆம்ராவ் பிர்மத்தியடைய துளசிதாசர்
சொக்கிர விதங்காண்க.

துளசிதாசர் சொல் கவி.

யேர்தருமரிகோவிர்தா யெவர்க்கித்தககங்கிடைக்கும்

மார்பொதழவிபென்னை மாண்மரோவென்றுஐயா

சீர்தருமென்கண்ணுளா தெருவிலெங்களைவிட்டாரோ

ஆர்தருவாரோவிற்பம் அரிகரியென்னசெய்வேன்.

துளசிதாசர்க்கும் தாயாருக்கும் தர்க்கம் தரு

யென் செய்குவேன்சீதரா யெந்தன் தந்தையிங்கே
 னெந்திடவும்வந்தவிதி யென்
 யென்னுலையிங்கேவந்து யெட்டியென்னைகட்டிக்கொண்டு
 யேதேசயெனையளிக் பிதாமடிந்திடவும்
 நாதாயிப்படிக்கொத்த வாதாயிடவைத்தாயே-யென்

துளசிதாசர் தாயார்-சொல் தரு.

கண்ணாளாயென்னசெய்குவேன் யென்னை
 முத்தமிட்டஉத்தமனே பெத்தவயர்ப்பத்துதையோ-கண்
 பெண்ணுருமின்பமாக பெத்தகதனந்தவிக்க
 பேறமகனைக்கட்டி சீராயுரினாவிட
 ஆரப்பெருந்துயரம் மாராவிதிவந்ததோ-கண்ணு

துளசிதாசர்சொல்-தரு.

பிதாவுமடியலாச்சுதே யென்னை
 கெட்டியாகுட்டியுயிர் விட்டுதுயர்ப்பட்டிடவே-பிதா
 நாதாஅரிமுருந்தா யிராமாவாமனதுபா
 நாடியெனக்குயின்பம் தேடிக்கொள்ளவேமாதா
 ஓடியழைத்தமனால் கூடிவந்தாளேயெந்தன்-பிதா

துளசிதாசர்தாயார் சொல்-தரு.

நாதானென்னசெய்குவேன் யெந்தன்
 உத்தமனும்செத்திருக்க பெத்தவுயிர்வைத்துமென்னு-நாதா
 யேதேசவுனக்குதானே யெமனையிருந்தேன்பாவி
 யேசியலகம்பழி பேசுகைக்கயென்னை
 தூசியல்லவேமனம் கூசியிருப்பதுண்டோ-நாதா

துளசிதாசர்சொல்-வசனம்.

கேளுமம்மாதாயே செத்தபிணத்துக்கு சிரிட்டு அழுது மென்
 ரமாண்டவர் வருவதுண்டோ யெனது தந்தைசொல்லியபடி. இந்த
 சீரோத்ததை காசுகதியில் விட்டுவருவேம் மாதாவே.

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

ஐசையாயெனைப்பெற்ற தந்தையைதுக்கிக்கொண்டேனே-யெட்டி
 ஐண்டர்புகழும்காசி புண்ணியதீர்த்தங்கண்டேனே
 ரிவாகஅரிவாக பரமமந்திரம்பேசினேனே-நல்ல

பதவியடையதற்கைத்
நாளிர்த்தனதியாடி
ஆனந்தங்கொண்டுமே
நாடாவிடுதலின்
தாயார் சொல்வதுள
பிரேதத்தையதில்விசினேனே
ராமனைத் துதித்துவெடுத்தேனே-மிக்க
நதிக்கரையேர்வந்தேனே
தேடவேமனம்தேசினேனே-யெங்கள்
கருத்தையரியகேசினேனே.

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

தேனும் தாயே தந்தைத் தடமையை தீர்த்துவிட்டேன் யினி
ராமகந்தனை தேடவேனுந் தன்ருத்தென்ன வெளிநிடும் தாயே
மாதாவே.

துளசிதாசர்க்கும் தாயாருக்கும் தர்க்கம் தரு.

கணவனைப்பிரிந்தேன்
காணாதகாகுலியைத்
தனையனையிழந்தேன்
கண்டேனே

துளசிதாசர் சொல் தரு.

குணமுள்ளதாயே
கூச்சலிட்டமுவது
பிணமதுநீயே
கலந்தானே

தாயார் சொல்-தரு.

புருஷனுமிரக்க
பொருந்துமோயென்னுயிர்
பூமியிலிருக்க
விடுவேனே

துளசிதாசர் சொல் தரு.

பெத்ததிதாமடிய
பிள்ளையானும்தவிக்க
பின்னல்மாதாமடிய
யென்விதிகானே

தாயார் சொல் கந்தார்த்தம்

மைத்தனும்வெரியாய்மணவாளன்பிரிய
பெந்தனுக்கோர் துணையிருக்குதோபுவியில்
னந்தகோவிந்தானுசிலியிருக்க
குந்தகமென்றுமே.

தாயார் சொல் தரு

குதித்தேனேகசிகெய்கை
குதித்தேனேகாசி
குதித்தேன்மணவாளனை
துதித்துமாயனைமைத்தர்
கோவிந்தாவென்று
கடிப்பதவிசோ
சுகமாயிருப்பாயென்று-குதி

துளசிதாசர் சொல் கவி.

தந்தைதாயாருமென்னை தனித்துமேதவிக்கவிட்டு
யெந்தனுவவர்களமாள் யினிதிபெனக்குணடர்க
கிந்தையும்னொத்துவாட சிதாரதரிசோனிர்த
வந்திடச்செய்யலாமே மாதவாபென்னசெய்வேன்

31

துளசிதாசர் சொல் தரு.

பெந்தனுவந்தந்தையும்	அரிவாகதேவா
யிர்க்கணவத்தாயென்செய்வேன்	அரிவாகதேவா
பக்தமாசமாண்டவர்க்கு	அரிவாகதேவா
பாகெதிக்கிடமுண்ட க்கும	அரிவாகதேவா
செய்கருமந்தாயதந்தகல்	அரிவாகதேவா
செய்தாயும்மைத்தேவா	அரிவாகதேவா
ஆதிபாஞ்சோதியின்	அரிவாகதேவா
ஆகண்டபிரியுண்ணே	அரிவாகதேவா

பொது வசனம்.

இப்படி வருகிற தாசன் முன்னே தகராசபதி வகாங்கிரவ சி
தாசாமாச்சாரி வருகிறதங்கனங்க.

தாமாச்சாரி வருகிற தரு.

ஆதிபாஞ்சோதியின்
வேதகுமாரமாச்சாரி

துளசிதாசர் சொல் தரு
சிலாநாமவந்தாரிதா

பக்ததரிசித்தந்தன்வணங்க

சுத்தமுள்ள சுவாமிநாயகி

காசுகிதித்தந்தமா

பேசிமந்திரம் தந்திவித்து

பட்டகாமமே விளங்க

சுத்திரமாய்வந்தாரிதோ

காசியூசைகேமநிஷ்டை

பெருமையாகவந்தாரிதோ

பொது வசனம்.

ஆறுங்காணும் தாசனே பென்பேயோ துளசிதாசன் திருமா
லைத்தேடி ஆலயமேன் சுவாமி சீராமனைனே ஆனந்தாசுவாமி தா
சனே அனேக கமலக்காமம்பா சுவாமி காணுமேயகாங்கி நம்மிட ஆ
த்திலிருந்து வாரும் அப்படியே வந்திருக்குமேன் சுவாமியிப்படி இவரி
டகிரகத்திலிருந்து வரசன்கெய்து புழைக்கடையி லிருந்த வட்டப்
பாரையின்மீதே தங்கியிருக்க துளசிதாசர் வட்டப்பாரையின் மீதி
ருந்து பசுவின் துதித்துவர பன்னிரெண்டுவருஷம் துளசிதா
சர் பாதலம்பட்டு புருஷன் கொடுத்தகாபம் விலகிபலவென்றுவிசா
மணத்திபூசு குறுகொண்டு கிளம்பிவருகா விகங்காணக.

பூதம் வருகிற கவி.

மண்டலமும்புருஷம் மறைந்துப்படித்தொடுக்க
விண்டலத்தேவிரஞ்ச விரகோதகதைக்கடடி
சண்டலமழகலங்க தாசனானந்தமாயக
குண்டலமெழும்புருஷ கோணவருகிவருகே.

பூதம் வருகிற தரு

32

பூதகோசணியுதித்தான்
பூதகோசணியுதித்தான்

சிறையுருவமாயியே

பூதகோசணி

புல்லெழியை

கோளமா வெகுண்டி

துள்ளியே

பூத

மக்கிரகியைப்பேரலெடுத்தியே

மிருபுழும்

தக்கம்சந்திரபிரபோம்

கூட்டியே

அந்தரதேவர்களஞ்சு அலைபேரல்காக்ககிட்டியே-கரு

அடுக்கஅண்டமும

வெடிக்கக்கைமொழி

யெடுக்குமசுக்கமும்

கொடுக்கமுடிக்கியே

பூத

தக்கக்கொடிபேரல்கிசியே

கூட்டியுதிருவழி

துலங்ககிசணம்விசியே

செங்கைகடகம்பைக்க

தெக்கித்தித்தியேச-கரு

திரண்டமலைவெண்

கருண்டதோளணி

யிரண்டுமொளியொ

கருண்டமயிர்முடி

பூத

சிரந்தப்பணிசன துன்னவொ

யிரவரிடைபுடைபணி

நிரந்தசரிக்கைபிண்ணவொ

அரித்தவெவருமஞ்சு

அதிரபூமிசனெல்லாம்-கரு

அண்டமுநுயல்

தண்டமணிவொளி

கொண்டவிடுவெண்

மண்டமுளங்கிட

பூத

பொது-கவி.

வேதசாணிகளாட்டுவென்னுருவகிலும்ப

பூதகோசணியாய்வந்துபூவைபின்வருவாயென்று

தாரணியியக்கல்லாஜித்திடவெனதுகார்த்தன்

பூரணப்பதமீருயம்பூரணவழித் துலக்தேன்

பொது வசனம்.

மெனது விதியானது யெதெனாருகாரணத்தவிட்டு ராமாச்சா
ரிக்கு பனைவி கால்கொரு பருஷியச்சித்தது வரச்சாண்டு கல்லா
கப்போக சாடத்தார் அப்போது பெண்காய்களை வணங்கி இந்த

சாபவிமோசனம் பெய்ப்படி யென்று கேட்க பன்னிரண்டுவருஷம்
அரிதாசனுடைய பாதஜலம் பட்டுவந்தால் புதிகோரம் நீங்கபெண்
புலாவருவா யென்றுசொல்ல அப்படி யென்சாபத்தை விமோசன
ப்படுத்திய அரிதாசனே உமக்குயென்னவரம்பேண்டும் உமக்குபிரிதியு
பகாரம் செய்குரேன் தாசனே.

தூதர்தாசர்க்கும் பெண்ணுக்கும் தர்க்கம் தரு.

அயோத்திராமர்பின்னோன் அழகாசிராதேவி
அவர்களைத்தெரிசிக்க வரந்தாருமம்மா

பெண் சொல் தரு.

தேவர்க்கும்கிடைக்காத திருவடி யெளிதாத
மேடவும்கிடைக்குமோ மகிபாலா

தூதர்தாசர் சொல் தரு.

உன்னுலகடைத்தேர கருதிக்கொண்டேயிப்பவே
உரைக்காதேயிவ்வார்த்தை யெந்தாயேயம்மா

பெண் சொல் தரு.

யென்னுலேமுடியாத யீழல்லாவுனுமானே
யிருக்கப்பிடிக்கிடைக்கும் மகிபாலா

தூதர்தாசர் சொல் தரு.

ராமதூதனைக்காண காணென்கேதேடுவேன்
கலங்காணகிடைப்பாரே யென்செய்வேகம்மா

பெண் சொல் தரு.

காமகந்திரஞல தேவநீரீகாண
தர்மசெரல்லுவேன்கேளும் மகிபாலா

பெண் சொல் வசனம்.

கேளும் தாசனே வடவன்டை வீதிநடுவில் யிராமாயணப்பிர
சங்கம் செய்து வருகிறார்கள் அழகத்தேட்க்க பிறுமணர் கூட்டம்
போவார்கள் கலாமி இவ்விடம் வம்பெத்தபடி அனுமத்தனும் ஒரு
யிராமணபுத்தங்கி போளும்போது முன்னேபோவார் வரும்போ
துயின்னேவருவார் அவர்களை விடாமல் கட்டிக்கொண்டால் அவர்
தெரிசனம் கொடுப்பார் அவரிடத்தில் உரிது பெற்றுக்கொண்டுஉன்
மைவைச்சொல்லும் அவராலே ராமதெரிசனம் கிடைக்கும் போய்
வாரும் தாசனே.

33

பொது வசனம்.

இப்படி கூளிப்பூதம் பெண்ணுகி முன்பேலவாழ்ந்துக் கொ
ண்டிருக்க தாசன் ஆனந்தபரவசனம் அல்லிநி ஒருதிண்ணையில் வீத்
திருக்க யிராமாயணக் கேழங்க பிராமணங்குட்டம் வருகிறதங்
காண்க.

பிராமணன் வருகிற தரு.

வசனகாலியமெல்லாம்	விசனமாவேகற்ற
மறைபரிதோவந்தாதே	கூட்டம்கூட்டமாய்-மரைய
சரிசைவேஷ்ட்டியிலங்க	உரியமனதுடனே
சந்தோஷமாகடந்தாமீர	கூட்டம்கூட்டமாக-சந்தோ
யிராமதுதியைகேழ்க்க	கேமநிவ்யஸையுடனே
நல்லமனதாய்நடந்தார்	குர்ப்புகும்-வாக-நல்லமன
பூமிப்புசமுலந்த	ருமபிரசங்கக்கட்கு
புரிந்துதிரமாய்நடந்தார்	கூட்டமாகவே-புரிந்து

பொது வசனம்.

இப்படியாக பிராமாயணப் பிரசங்கம் கேட்டுவரும்பொது யித்
திதனித்து வரும் அனுமாரைதாசன் பிடிக்கிர விதங்காண்க

பொது கந்தார்த்தம்.

ஒதிக்கியதாசன் பதங்கியேபதத்தை
அதுக்கவேபிடிக்க

பொது தரு.

யிதங்காமலிருந்தாரே	அனுமதேவர்
யிதங்காமலிருந்தாரே	
யிதங்காமல்தாசனை	பிழுத்தோடி-திமிரியே
சதங்கைக்கலகலென்ன	தாண்டி ஒட்டமுக்கொண்டு-யிதங்

துவந்திரசர் சொல் வசனம்.

அபிரிமுருந்தா அனுமதேவர் திமிரிக்கொண்டோடி விட்டா
யே இதுக்கென்ன செய்வென் நகுனத்தனு வென்றுதுதித்து பின்பு
மதுநான் ராத்திரிக்கு கயரொன்றெடுத்துக் கொண்டு அதிக சாக்கிர
தையோடிருக்க அப்போது பிராமணன் பிரசங்கம்கேட்டு வரும்
பொது துவந்திரசர் அனுமாரைபிடிக்கிர விதங்காண்க.

அனந்தாசர் அனுமார்பாதத்தை கட்டுகிற தரு.

முலமிந்துவுன்	காலுக்குக்காலுடனே
பொருந்தமுடிக்கிழைக்கி	கட்டிக்கொண்டேனே
அலைச்சலில்லாமலுன்னே	உன்னுயிர்புரண்டலர்
தாருமாறுயிருந்து	விட்டேனே
ருமாருனந்தன	னந்தமுந்நாவென்று
வாடவேமனம்	வைத்தயோ-உன்
தாசனென்றியாமல்	தரையிழைத்தேனேயோ
சாமிக்குகாணென்னசொல்லுவேன்	பயந்தேனே-சாமி

அனுமார் சொல் வசனம்.

அப்பா தாசனே தலையைத்து கி திருமேனியைத் துடைத்து இளைப்பையாத்வினேன்யென்னையாரென்று பிடித் தாய்சொல்லும் தாசனே தாங்களனுமதேவரென்றிந்து பிடித்தேன் காலே அனந்தாசன் உம்மையொரு பூதகோணியில் புலமிந்து வந்தேன் கவாமி யென்னை யேதுக்காகப் பிடித்தாய் சொல்லும் தாசனே நீர் கமரூப தெரிசனம் அளித்தால் உம்மையிடித்தவிதம் சொல்லுவேன் கவாமி அப்போது அனுமார் சுயரூபமெடுக்கிற விதங்காண்க.

அனுமார் சுயரூபமெடுக்கும் கவி.

கொடிமுடி கிளிகுலுங்குதித்தமேபுசுழ்கெம்பீரன்
துடியிடைமாதராசைதுடைத்தவிச்சி-இரேன்
கடை-யொளிஅதிரதாண்டிவயபணிபணிகள்விச
தடையாஅனுமன்தேவன் தாசன் முனவருகின்றோ.

அனுமதேவரிதேவந்தார்

தனி மரகடீரிகேய

தாண்டியேகுதி-அனும

உதகல்

GEORGE L. L. L.

முன் டாக்டர் கொன்டா இம்

10

திருநாக்காபுரம் செரல் வரலாறு.

வதனதேவரும்காண
அதனகந்தரகாண
அந்திரெகுதியை
யிந்திரமொழிக்கிசைய

மலாடிபெளிதாக
அகம்பாடாபாதமென்னால்
அழைக்கவும்திரமோ
பெனக்கென்னதிரமோவன

* துளசிதாசர் கொல் தரு.

கடலைநாண் உகுதிக்க
விடபெய்யெந்நவராலும்
யிக்குமன் தாயும்மை
துக்கமூரவேபெருந்துணையடி

காகுலமதிபதி
விபதம்கிணைவேராண
அதித்தேன்
பிடித்தேன்-கட

அனுமார் சொல் தரு.

விராபூணகாகர்
உறுதிகொடியேற்றவே
ஒரடி கொதுபதியும்
தேடியழைத்துவரான்

நிசவுந்தயங்கவேண்டாம்
உண்பதுவரம்பாவித்தேன்
ஒருமிக்கவாலை
திருவுளமபெரலை-விரத

அனுமார் சொல் வசனம்.

அப்பா துளசிதாசர் தருணந்தன்மூர்த்தி ஜாணகிகம்பிமாருடனே
வந்து தெரிசனம் தரும்படி செவ்விப்பீபன் சந்தேதாஷிமாயிரும் நான்
வைகுண்டம் போயவருகிறேன் தாசனே.

பொதுவசனம்.

இப்படி பாடி அனுமார் வைகுண்டம் கோக்கிவா ஸ்ரீராமர் கொ
லுவுக்கு வருகிற விதந்தான்.

ஸ்ரீராமர் வருகிற கவி.

நிரதகுலரா வணசம்மாரதீசன்

நீண்டமணிமகுடமுடிபணிசங்கரான்

பாதருடன் தம்பியரும் சீதாதேவி

பக்தமுடனிருபுரமும் விளங்கச்சோதி

பரிதகுலதிலகுபதிவைகுண்டத்தில்

பளிங்குமணிமண்டபநாகாசனத்தில்

விரதகுணரிஷிமுனிவர் வேதமேக

விரஜேயராமர்பதிவிளங்கினாரே.

ஸ்ரீராமர் வருகிற தரு.

தசாதமகிபதி

தம்பிமார்புடைசூழவே

விசையகோசண்டமேந்தி

அழகியபணிமுடி

பழமொழி முனிவரும்

துந்துயிடு மிகை

தொந்தமாய்மாதர்

சித்தகரையனையும்

முத்தரங்குயிட்டியின

கோலியகெல்லூர்சாலை

சிலறங்கையபதி

செப்பவும்சிலிரம்

ஒப்பிலாசெல்வமும்

தவமணிரொகுபதி

ஜனகியம்மன்-தம்பிமா

விளங்குகொலுவிருக்க-சுரு

அரவமுங்கனிக்க

கைகளைகுவிக்க-தசா

துடரும்பூரிகைடங்க

திமிர் தநாட்டியமாட-சுரு

பெத்தவினோதன்

வைத்தருள்காதன்-தசா

கூரியவன்னியகுலேசன்

சேயன்கிருஷ்ணசாமியும்-சுரு

பெருகியகுபேரன்

மதிகாரன்-தசா

ஸ்ரீராமர் சொல் வசனம்.

நாமென்ன தேவர்க்கு நியித்தியமாக அயோத்தியாபுரி தசாத
மகாராஜனுடைய தேவிமாராகிய கவுசலைக்கு ராமச்சந்திர மூர்த்தி
யாகிய நாமும் கைகேசிக்கி பாதனும் சுபத்திரைச்சி யினையபெருமா
ம் சத்தருக்கனுமாதவந்து தாடகையை வதைத்து விஸ்வாமித்தி
ன் யாகத்தை நிராவேற்றி ஜெனகரன்னிலை முரித்து ஜானகியை
நாமணந்து பதினான்கு வருஷம் ஆரண்யமிருந்து சிதைமைசிறாவை
ந்தராவணதீசனை சங்கரித்து தேவர்களுக்கு சுதவாழ் வளித்து யி
ங்காரியை விழுஷணருக்குத்தந்து சிதைமைசிறாமிட்டு அயோத்தி

யடைந்து சிலகாலம் அரசாக்கிரமம்செய்து இப்போது பிரகாசித்தரு
க்குரோமடா மாதவா அப்போது அனுமார் வந்து பணிகிர வித
காண்ட,

அனுமார் சொல்-வசனம்

சருணம் சருணம் ரகுனந்தனு ஜானகிமணாள அடியேன் அனே
கருமஸ்காரம் சுவாமி ராமமுத்தியே.

ஸ்ரீராமர் சொல் கவி.

அப்பனே ஆஞ்சனேயா அழகியசுதனேவாழி
கைப்பலத்தெவரும்சொல்லி கட்டவல்லவருமுண்டோ
ஓப்பிலாமணியேயோடி உகத்துயென்சமுகம்நாடி.
கொப்பெனவந்தசேதி நடசாமனுரைசெய்வாயே

ஸ்ரீராமர் சொல் வசனம்.

அப்பா ஆஞ்சனேயா உனதுவித்தையாவராலும்சொல்லத்திராமல்
லவே கம்மை வந்து பணித்தவித மென்னதென்று சொல்லும் யென்
செவ்வமே.

ஸ்ரீராமர்க்கும் அனுமாருக்கும்-தர்க்கம்-தரு.

சாமியெந்தன்சேதிசேனையா

மனமகிழ்ந்து

சாமியெந்தன்சேதிசேனையா

பூமியுள்வாசனல்ல

போற்றும்துளபதாசன்

நேமியுள்வாசனல்ல

நேசிக்கவேயான்மகிழ்ந்து-சாமி

ஸ்ரீராமர்சொல்தரு.

மைந்தாயிதென்னவார்த்தையோ

மகிழவேண்டாம்

மைந்தாயிதென்னவார்த்தையோ

மைந்தலைக்கபாபி

வருவார்வெருகோபி

சிந்தாமணிபாலாபூமி

தேசம்போலலாகாதப்பா-மைந்

அனுமார்சொல்-தரு.

ராமாருந்தமுர்த்தியே

ஸ்ரீரகோதண்டராமா

ராமாருந்தமுர்த்தியே

வசனம்நாநிலோதி

வாமாவெருநீதி

ஆசைமனேசந்தானம்-ராமா

ஆமோதடைசெய்யவெரு

ஸ்ரீராமர்சொல்-தரு.

36

கோபம்செய்யலாமோபாலகா

நலந்தெரியார்

கோபம்செய்யலாமோபாலகா

பாவமனுநாடியெதிர்

பார்க்கவரும்கோடி

பாவிமனம்வாடிபேச

தானுந்தாயேனெயிந்த-கோப

அனுமார்சொல்-கந்தார்த்தம்.

உரிதியாய்தாசனுக்கு உங்களைவரையுங்கொண்டு

தெரிசனம்தருவதாக சத்தியம்செய்துவந்தேன்

வருவரோவாராவிட்டால் வளைசேரவைகுண்டத்தை

ஒருவிரலாலேனுக்கு

அனுமார்சொல்-தரு.

ஒங்கினெடுப்பேன்

தாசனுக்காண

தாங்கியெடுப்பேன்

தேங்கினான்சொல்வது

தெரியாமல்பரிவைத்து

திட்டமாய்தடுத்தாலும்

விட்டுப்போவதுமுண்டோ-ஓம்

ஸ்ரீராமர்சொல்-கந்தார்த்தம்.

நேமிக்ககோபமீரி நிகரில்லாவைகுண்டத்தை

பூமிக்குகொண்டுபோக பொருந்தாதோலுநதுவிரம்

நேமிக்கமனம்பூரித்தேன் நாளையதினமேவந்து

நேமிக்கும்தாசனுக்கு.

ஸ்ரீராமர்சொல் தரு.

நிகரிலாகாகுதிருவோம்

தாசனுக்கிது

பகருவாய்நாங்கள்வருவோம்

மகாமூலாவும்சுடல்

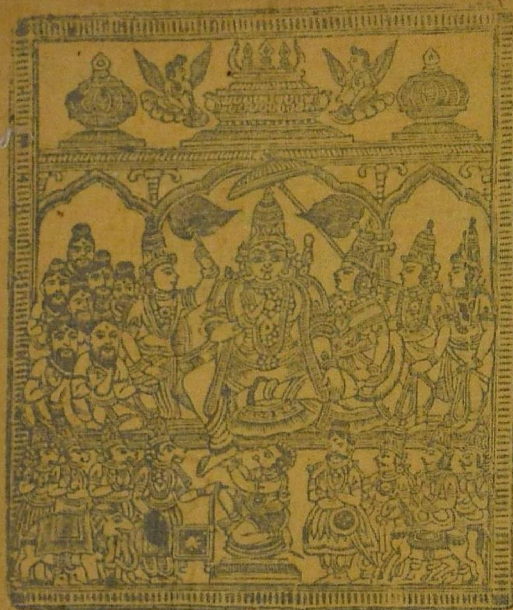
வளையும்காமும்பூமிக்கு

வண்ணன்பூவண்ணம்மையா

உன்னாலெழுந்தருள்-நிக

ஸ்ரீராமர்சொல்-வசனம்.

அப்பா அனுமந்தா ஆசையும் அன்புபுனிதா எனதன்படிக்குநா
ளையதினம்வந்து தாசனுக்குச் சேர்வைதருகுரோட நீர்போய்சொல்
வம்பபா அனுமந்தா அப்படியேவந்து சொல்லிப்பேச மருதினம்
ஸ்ரீராமர் துளசிதாசர்க்குக்காசி தரும்படிக்குவருகிறவிதங்காண்க.

ஸ்ரீராமர் வருகிற-தரு

நேசமான துளசி
நதரில்லாராமர்வந்தார்
பாசமானலக்ஷ்மணர்
பைங்கொடிசீதையும்
பொங்கமாய்காசிக்கு
வன்னபுஷ்பவிமானம்
வரிசையாகவேநாடிநார்
அன்னவன் துத்பாட
அந்தரதுந்துமி
சுந்தரமாகவே

தம்புநாநாதர்
சோபனமாதராடவே
குடம்பல்கும்பலாய்வி

தாசன்கண்டிகனிக்க
வைகுண்டம்விட்டு-நதரிலா
பரதர்சுத் துருக்கரும்-சுரு
யெங்குப் வழங்கியே
மங்களமாக-நேச
தன்னிலேரியேஐவர்
காசியைநோக்கி-வரிசை
அமரநஞ்சலிசெய்ய-சுரு
தித்திமிதிமியென
அந்தரமாக-வன்ன

தம்புநாநாதர்
தத்திமியென்று-சோப
கூட்டமரச்முழங்க-சுரு

அஞ்சாமுலையிட	சஞ்சலம்போக்கியே
அஞ்சகமருளிய	நெஞ்சமதாசு-கேச
தேவாக்கதீரன்	பாவநாசகெம்பிரன்
திகிரிசங்குயிலங்குவே	கோதண்டமேந்தி-திருநீ
ராவணதிகள் தன்னை	நாடி கருவருத்து-சுரு
நாதனும்பூரண	சோதியிருத்திட
வேதியபணி	வாதைகள் தீர-கேச

துளசிதாசர் சொல்-கவி.

அரிசிரிவாகதேவா அகிலபூரணகெம்பிரா
முரசுரிமுருந்தநாதா முச்சுடர்வடிவேபோற்றி
சரிமுரிபடவேநீரும் காக்கிதந்ததுபோல்வந்து
மறைமுடிநாடின்பாதம் வணங்கியென்கிரங்கொண்டேனே.
இதுவுமது கவி.

ஒடியேபுலியின்மீது ஒருகோடி தபம்செய்தாலும்
நாடியேவிழுந்தகோதி நற்பதம்மாண்பிதேது
பீழில்லையேழைமுன்பு பெழுந்தருள் பெரவேயென்கண்
தேடியபாச்யம்பெற்று ஜென்மசாபவ்யமானேன்

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

அரிசிரகுரமா பலராமா பரசுராமா அநொண்டகோடிபீர்மா
ண்டநாயகா ஆதிமத்யானந்தபுண்டரீக புருஷோத்தமா கருணைங்க
டலே உமது பெருமையைசொல்ல ஆதிசேஷனுதும் சொல்லி அள
விடப்போமோ யேழைமுன் பெழுந்தருளி பாதங்களைவரிசையாக க
ண்டுகண் குளிலதெரிசிக்கக்கோரிய தபம்நிரவேயி தெரிசித்து பரிசு
த்தனுகளேன் யிப்பா அடியேனுக்கு வைகுண்டபதிநந்தருளவே
ண்டும் ரகுனந்தன

ஸ்ரீராமர் சொல்-கவி.

முன்னமேவு திகேண்ட மோகலின்பத்திரீகி
பின்னுமேகம் மமக்கண பேரின்பமடைவவத்தோம்
மன்னுமாதவரிருக்கும் மடம்சேர்த்துகொஞ்சகாலம்
அன்னமுமளித்துவந்தால் அருளறுதருகுவேம்.

ஸ்ரீராமர் சொல்-வசனம்.

அப்பாதாசப்பிரகாசா நீழந்தியே தெவிமோகதிலால் உருதி
கொண்ட காலத்தில் காழும் பாம்பாதி உப்பரிசைகண்ட விவருந்து

உதவிசெய்தேன் மருபடியும் நான்மாளுக்குதான் அந்த அஞ்ஞானங்
களைவிடக்கி பேரின்பமமேவிட்டு நம்மைதெரிசிக்க உரிதிக்கொண்ட
மகாமைவரும்வந்து தெரிசனமளித்தோம் யிப்போது உமக்குமோ
கசாதம்விடைக்கமாட்டாது உன் தேவியேர்ப்படுத்திய மடவாலையம்
சேர்ந்து நிதம் ஆயிரம்பிறுராமணருக்கு குரைவுபடாமல் அன்னதா
னம்செய்துவந்தால் ஓசுக்கால்வந்து கடாசுதிக்குரோம் நீஅவ்விடம்
போகலாம் நாய்களிருப்பிடம்போய் வருகிறோம் அன்பனே யிப்படி
பகவான்வரமளித்து ஸ்வருண்டம்சேர தான் தன் தேவிமடத்துக்கு
வருகிதவிதங்காண்க.

துணசிதாசர் புலம்பல்-தரு.

காசிப்பட்டணம்வந்து	கர்மத்துலையாமலே
கலங்கவைத்திடலாமோ	ரகுராமா
கோதண்டபாளையென்	மணகுளிசுதெரிசனம்
கொடுத்துமரையலாமா	ரகுராமா
பார்க்கபூமியிப்பட	வாதையிடக்காட்டி
பதரிமலையலாமோ	ரகுராமா
யெனக்குடட்டையிட்ட	யென்தேவிமடந்தேடி
இஷ்டங்கொண்டுவந்தேன்	ரகுராமா

பொது வசனம்.

இப்படி மடத்துக்குவந்த புருஷனைக்கண்டு மமுதாதேவி வண
ங்கிசொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மமுதாதேவிசொல்-கவி.

இந்தப்பட்டணத்தில்வந்து யிதுகாலமடியாள் தன்னை
வந்துகண்டிருந்திடாது மனமதுயின்னுதாட்டு
யெந்தன்முன்நீரும்வந்து யெழுந்தகாயகஜே பாரறி
உத்தன்சொற்படிபடப்பேன் உருதியாயிருந்துமே.

மமுதாதேவி சொல் வசனம்.

இந்த காசிப்பட்டணம் வந்து பளிரெண்டுவருஷகாலமாய் வா
ராதமனது திரும்பியின்று அடியாளன்களாவந்தெழுந்தருளிய பிரா
ணேசா உமது இருவடிமையக்காண அடியாள் அனேக நமஸ்காரம்
இந்த மடத்திலிருந்து உரிதியாக அதிகாரம் செலுத்தி வரும்படி பி
ரார்த்திக்கின்றேன் சுவாமி அன்பரே.

பொது காசனம்.

இப்படியாக துளசிதாசர் திருமடம்சேர்ந்து அதிகாரம்செய்த
திதடையில்லாமல் யாவரும் பேசுனத்துக்கு வல்லாமென்று அன்ன
க்கொடிக்கட்டி அன்னதானம்செய்ய அம்மடத்துக்கு திருக்கட்டி
ராமணன் வருகிற விதங்காண்க.

பொது கவி.

மடந்தனிலிருந்துக்கொண்டு மலாகுல துளசிதாசன்
இடந்தனிலடுத்தபேர்க்கு இஷ்டப்போனைமுமேலாய்
கடத்தியவிதமிந்து நம்மங்கேபோவோமென்று
அமித்துமேகும்பலாக அந்தணர்வருகின்றாரே.

பிராமாணன் வருகிற கரு.

அரிதிருமலரம்
அந்தணரிதேவந்தாரே
பரிமளசுந்தமும்
பஜனைகீர்த்தனைபாடி
வினைதம்பூருதாளம்
ஆணிமுத்துமாலையும்
கவிகாம்பரத்துன்ன
தாவந்திருதுளசி

அனுதினம்துதிசெய்யும்
மடத்தைநாடி-அந்தண
பகரும்சந்தனம்பூசி
விசனமாவேகட்டி-அரி
மிகுந்தசங்கீதமிட்டு
அணிந்துபணிதலங்க-அரி
கைக்கடங்ககள்-ரின
தாசர்கேசமுகங்காள்ள-அரி

தேமந்திநக்கட்டங்கள்

தேவதுதிகள்பேசி

பாடும் அரிபதனை

பாடிக்கரங்கள்விசி-அரி

பிராமணன் சொல்வசனம்.

திருமடப்பரிபாலன் அரிபாசா நாங்கள் திருக்கட்டம் போஜன
த்துக்குவந்தோம்.

துளசிதாசர் சொல்வகவி.

திருமடம்தேடிவந்த திருக்கட்டம் மர்நேசா
தருமிடம்பொருளும்பேயல் தள்ளாமல்நடப்பேனப்பா
மருமடம்தன்னேவிட்டு மடமுள்ளநாள்வரைக்கும்
ஒருமடம்போகாவண்ணம் உருதியாய்செலுத்துவீரே.

துளசிதாசர் சொல்வசனம்.

இந்த மடத்தை நாடிவந்த திருக்கட்டமே அடியேனானமட்டு
ம்மிடம் பொருள்பேயல் உள்ளாமல்நடத்திவருவேன். நீங்களிந்தம
டத்தைவிட்டு ஒருவிடம் போகாமல் உருதி செலித்தி வரவேணும்
திருக்கட்டமே அப்படியே பிரியாமலிருந்து வருவோம் தாசனே.

பொது வசனம்.

இப்படிநிதம் ஆயிரம் பேருக்கு அன்னம் பிளமாணனுக்குகொ
டுத்துவர அன்பளிப்பகத்தி சோதிக்கும்படி மகாலிஷ்ணுவானவர்
தேசோப்பிரகாசரூபம் மிகுதியாகிய ஒரு பிராமணனாகிசங்கரா தரெ
ன்று பேரிட்டுக்கொண்டு துளசிதாசன் மடத்தைநாடிவருகிற வித
ங்கரண்க.

அரிவுருசங்கராநர் வருகிற தரு.

திருமரைமுடிமீது	பிரகாசதேவரான
சங்கராநர்வந்தார்	யிந்தஜெகதலமரியவே-சங்கரா
தருமொழிதவராத	தாசனன்புரோதிக்க-சுரு
தடைவரைதாங்கிய	கூர்மவுதாரன்
வடமரைமேனிய	தேவரதிகாரன்-திரு
வெகுதபரிவிசுநம்	விண்ணவருமதிக்க
ஜெகதமயோகியென்று	தேசதேசமதிக்க-சுரு
செஞ்சுடர்வீசியே	ரூபமுங்காட்டி.
மஞ்சுடர்மேனியை	மிரையவேமீட்டி-திரு
பார்க்கடலுநர்சன்மேல்	பள்ளிகொண்டவினோதன்
கார்க்கவெயுலகெங்கும்	கர்த்தனாகியவேதன்-சுரு
காசியிலழகிய	வீதியைநாடி
தாசனுமேனிய	திருமடம்நாடி-திரு
மண்ணைமுழுதுமுண்ட	வயிரும்பசிக்குதென்று
உண்ணசாதற்கொடுக்க	அண்டோயுலகந்தன்னில்-சுரு
ஓதியேதிருமொழி	குதுகன் தெரிய
பாதகனென்றுமே	வாதுகள் கூரிட-திரு

அரிவுருசங்கராநர் சொல் தரு.

பென்னவென்றுநான்	சொல்லுவேன் தாசனே
யெப்படிப்பசிக்கு	தாருவேரிசனே
உண்ணைமப்பியே	யோடியேவந்தேன்
உகந்தேன்மீட்டிபதலுக்கு	கார்த்தேனே
பன்னுமைந்தனதன்னை	மடித்தேனே
பசுவைகாசியில்சாக	மடித்தேனே
யெவ்நீபாவி, யென்றறிந்து	தள்ளாமலேயிந்த
யின்பமுடனன்னம்	கூட்டத்தில்கொள்வேனே

அரிவுருசங்கராநர் சொல் வசனம்.

அப்பா தாசனே நானோகியில் காரம்பசுவைக்கொன்றவன் ஸவதிகப் பிராமணனை மடித்தவனாகும் ரொம்பவும் பசியாய் வந்தேன் உயிர்போகிறது யென்பேரோசங்கராநர் கவாயியாகும் சாதம்பரி மாரியிருக்கும்மியிலில்வந்து உட்கார்ந்தேன் யென்னை பாவியென்று

யிகழாமல் இந்த கூட்டத்தாரையென்னுடனே கூடவந்து சாப்பிடச் சொல்லும் துளசிதாசனே நான் தனியாய் சாப்பிடமாட்டேன் நான் பாவிதான் வென்னடா தாசா பேசாமலிருக்குராய் பதில் சொல்லும் தாசனே.

துளசிதாசர்க்கும் பிராமணருக்கும் தர்க்கம் தரு.

பூசுரன்சொன்ன

புலமெல்லாமரிந்தோமே

புரியாதிவரைவைத்து

அமுதுண்ணவாரும்

பிராமணர் சொல் தரு.

தாசனேயிதிதகும்

தகுமதகும்பாதகனை

சரியாய்வைத்துவுண்ண

முடியாதுபோக்போம்

யிப்பவேரீங்கள்

சொல்லைத்தடுக்காமல்

யிவரைசரியாகவைத்து

பசியாருமையா

மெப்படிசொன்னீ

ரினியொருதரம்சொல்லும்

யிந்தமடம்போனல்

சந்தமடம்பாரும்

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

ஐ திருக்கூட்டமே பாவம் பரிசுரமொன்றுண்டு அதாவது நீங்கலெல்லாம் யெல்லியி அருங்கள் பின்புயிந்த சங்கநாதசுவாமியை ஜெய சித்தாராமாவென்று மூன்றுதரம் சொல்லவைத்தால் யெந்த பாவமும்போய்விடுமெல்லவா ம்ருபடியும் சாப்பிடலாமே அப்படிதான் செய்யும் பார்ப்போம் அய்யா ஜெயங்குத சுவாமியே ஜெயசித்தாராமாவென்று மூன்றுதரம் சொல்லும் ஒன்றொன்றாய் சொல்லும் செயசெய சித்தாரமா அப்பா அதுவரது நானினாலே சொல்லவல்லதைதாங்களாரைத் துதிப்பது நான் சிவதுதிக்காரன் தாங்கள்நாம மிட்டிருப்பதென்னகுருக்காய்முப்பதை நெடுக்காயிழுத்தாலென்ன சிவதுதி அரா உமா அரா உமாவென்று சொல் அதுவரும் அறு வென்பதை அகரவெழுத்தையும் உமாவென்றிர உகாரத்தையும் விட்டுராவென்றும் மாவென்றும் சொல்லும் அப்பாதாசா உயிரெழுத்தையிரண்டையும் விட்டு செத்தமெய்யெழுத்தைசொல்லவென்றால் சொல்லவே மாட்டேன் வாயிலே நொடியாது இந்த சாதம்னைக் குவேண்டாம் நான் போகுரென் சுவாமியிலும் வேய்திருக்கூட்டமே இதைசொல்லாவிட்டாலும் நான்ந்த பொருளையேதி இவரை மூன்றுபிரதக்ஷணம் வருகிறேன் அதனாலே யெந்தபாவமும் பார்த்து போயுமெல்லவாம்ருபடியும் சாப்பிடலாம் அப்படியேசெய்யும் தாசனே

துளசிதாசர் சொல் தரு.

சீதாராமாவெய்	சீதாராமா
சாமுராமுகோ	சீதாராமா
சாத்தம்பொருளெலாம்	சீதாராமா
தூர்க்கமந்திரம்	சீதாராமா
பாவிராவணன்	சீதாராமா
பத்துசிரமருத்த	சீதாராமா
பரமாகசியம்	சீதாராமா
பவனசனம்	சீதாராமா

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் சொல்லியபோதே பாவமெல்லாம் போய்விட்டது சாப்பிடலாம் ஓய்தாசர்சொல்லிய மந்திரத்தினாலே பாவவிமோசனமென்றும் இல்லையென்றும் தெரியாமல் சாப்பிட உடன் படமாட்டோம் அசாவது காலிக்கோலில் முன்னிருக்கும்னந்திமுன்னே இந்த சாதத்தைவைத்து பாவம் போக்க தென்றால் யெழுந்து சாப்பிடுமென்று சொல்லுவோம் அது சாப்பிட்டால் நாம் சாப்பிடலாம் தாசனே அப்படியே திருவாலயனந்தி முன்பாகசாதத்தைவைத்து தாசனும் துதிக்கிர விதங்காண்க.

துளசிதாசர் சொல் தேவாரம்.

கர்த்தனேவிலவநகரீ காம கழிதாயேபோற்றி
நத்தினேனுன்பாதத்தை னந்திகெல்பரனேபோற்றி
பித்தனைகத்திவந்தேன் பிரிந்ததுபாவமென்றால்
உத்தமசாதமொன்றை உதரிவந்துன்பாய்போற்றி.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

இத்தப் பிராமணனுக்கு படைத்த சாதத்தை உமது முன்பாகவைத்து செய சீதாராமாவென்று முன் டுதரம் பிரதக்ஷணம் வந்தேன் அதனாலேயிந்த பிராமணன்பாவம்போக்கதென்பதுநிஜமான இதைசாதத்தை னந்திதேவர்புசித்தால் பாவம்விலகிற்றென்றாடுன்சாப்பிடுவேனென்ற ஆனைதப்பற்றி இத்த சாதத்தை சாப்பிடும் னந்திதேவரே.

பொது வசனம்.

இப்படிச் சொல்லு முன்னேனந்தி தேவரெழுந்து சாப்பிட வங்
கிரகர்யிலரும் மகிழ்ந்து மடம்சேர்ந்து போஜனாதிகளோடத்தி அரு
த்தமாகவே திருக்கட்டங்கள் அர்க்கியத்துக்குப்போன சமையத்
தில் சங்கரா தசுவாமி தாசனைப்பார்த்து சொல்லுகிர விதங்காண்க.

சங்கரா தசுவாமி சொல் தரு தர்க்கம்.

தாசாயிதுவென்னசொல்குவேன்
தாசாயிதுவென்னசொல்குவேன்
நேசாவொருவின்பத்தில்
கூசாமலதைகேழ்க்க

மதன்கோரமெல்லாமரிந்த
நினைவுதமொருதே
கோபமுண்டாகுமோ- தாசா

துளசிதாசர் சொல் தரு.

நாதாமனமயங்கித்
வெளிப்படவேயந்துசங்க
யேதாயிருந்தபோதும்
சூதாயெண்ணங்கொள்ளாமல்

தயங்கவேண்டாம்
நாதா
யிஷ்டப்பட்டபடிநடப்பேன்
சொல்லும்சொல்லுமரிய-நாதா

சங்கரா தசுவாமி சொல்தரு.

வாராயுன துமனம்
மனந்துணிந்துயுரைத்திடவே
மாராமயக்கம்தீர
நேராவல்லையெந்தன்

அரித்ததிட்டையே
வாரா
மனதுவந்தாலும்கான்
நினைப்புநிலையேருமோ-வாரா

துளசிதாசர் சொல் தரு

நீயோயெந்தனுசிறை கேட்டாலும்தருவேன்
யிதைநிஜமென் று ஆரியுமையா நீயே
தாயேகெதியடைய தந்தைபதவிசேர
துயாமம் தப்பொருளை தரும் பாமதிப்பேனிப்பே-நீயோ
சங்கநாதசுவாமி சொல் தரு.

நீமுந்திபட்டவாதை நேயன் துளசிதாசன்
நாமந்தவேளைபட்டு நவீந்துமெமெலீந்தின்னோம்
காமந்தான் சகிக்கொண்ணாத காலமாயிருக்குதிப்போ
சாமந்தானமுதாதேவி தன்னையென்னிடம்சேர்ப்பாயே- நீமுந்தி
சங்கநாதசுவாமி சொல் வசனம்.

நீமுந்திவிக்காரத்தினுலேதட்டுகட்டுத் தடுமாரியென்ன பாடுபட்
டாயோ அந்த பாடுடெல்லாம் நானிப்போதுபட்டு மன்மதவிக்காரத்
தினிலே மெய்மார்து சகிக்கமுடியாமலிருக்கிறது இவ்வேளை மடவா
ஸ்யத்தில் அன்னம்பீபால உலாவுகின்ற மமுதாவை யென்னுடனே
கூடி சரசசல்லாபலிதோதமாயிருக்கும்படி தயவுசெய்து அதுப்ப உ
ன்னலாகுமா ஆகாதா சொல்லும்தாசனே.

துளசிதாசர் சொல் கவி.

நித்தியமானசோ திரேசித்தமமுதாதன்னை
சுத்தியமாயனுப்பசமர்த் துண்டு அஞ்சவேண்டாம்
நத்தியாந்தசோ திரும்பியேவாயைமுடும்
சுத்திலுமரியாவண்ணம் சிக்கிரமனுப்புவேனே.

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

அந்நீ விருப்பங்கொண்டமமுதாதேவியை அனுப்பயென்கு
மவல்லமையெண்டு பயப்படாதீர் யென் வசனத்தை நம்பி சுத்திலு மி
ருக்கப்பட்ட வாரிவெளிப்படுத்தாமல் வாயைமுடியிருப்பாய் வி
தோ அனுப்புகிரேன்கவாய்

தர்க்கம்-தரு.

தாசனே சனேயிது
ஜாலம் சய்யமிந்த

ஆசைமோசமோ
வேளைகாலமல்லவே

துளசிதாசர் சொல் - தரு.

கோதயோகனே

வெகுநாகரிகனே

பொரோநிதோவருகிறான்

பாரும் தோரநாயகி

சங்கநாதர் சொல் - தரு.

தேடதேடவேமனம்

கடங்குடவே

நீராடகொஞ்சம் நேரம் சென்றால்

சாரமில்லையே

துளசிதாசர் சொல் - தரு.

குதுவாதனுவெந்த

தோதுநாதனா

துரிதமாகவரவிடவே

அரிதேயேகுவேன்

பொது-வசனம்.

இப்படி உரிதகரிவந்து தேவியைக்கண்டு தாசன் சொல்லுமிரவி
தங்கலங்க.

புருஷனுக்கும் மனைவிக்கும் - தர்க்கம்.

மடமயிலே நடவொயிலே

மழுதாதேவி.

வாரணக் கிளியேயிங்கே

வாரும் பெண்ணைப் பாரும்

மழுதாதேவி சொல் - தரு.

மறிவதனாதிமதனா

பாதம்வந்தனம்

வந்தேன் மனமகிழ்ந்துபாடு

மகிழ்ச்சிகூருமே

துளசிதாசர் சொல் - தரு.

திருமதினேவரும் அதியே

மங்களவதி

தேவிகவந்தேனோ

உன்னைநாடி கணந்தேடி

மழுத தேவி சொல் - தரு.

மனிதரனைகுணப்பரனை

கண்டு களித்த

மன்னவாவந்ததைச்

கேளுமனம்

துளசிதாசர் சொல் - தரு.

யெவ்விதமெடுத்த சொல்வேன் பின்னிடக்ருக்து கன் பாய
ஒவ்விரீடப்பாயென் றயுருதியாயுள்மேலின்பம்
செவ்வையாய்வைத்துணாமும் திருசங்கநாதருக்கு
கலவிட தருவேனென்று கருதிவந்துணைக்கண்டே.

42

துளசிதாசர் சொல் - வசனம்.

கேளும்பென துற யகி யெப்படி யெடுத்து சொல்வேன் சாக்ஷதி
வழாக்கியயின் றுகமது திருமடத் துக்குவந்துவிளங்கியிருக்கும்சன்
நகவாமியான்வர் உன்மீதுமையலாகிவிடதாபாயமும் குறிப்பை
த்தீர்வெனதிஷ்டட்டத்திற்கு விரோத மில்லாமல் நடக்கும் தன்
பயினுலே உம்மையனுப்பி உமதிச்சையை நிறைவேத்தவேனெ
து உரிதிகுரி உன்னைகாணவந்தேனடி பெண்ணேமமுதா.

மமுதாதேவிசொல் கவி.

நாயகாஉமக்கொப்பாக நான்வரலாகாதென்று
மாயவநினைத்தால்வேரு மர்கைநான்செய்வ துண்டோ
துய்யனேயிதுநாளுந்தன் சொல்லுக்குபதிலுமுண்டோ
நேயமாயவரைக்காண நீரென்னையனுப்புகிறே.

மமுதாதேவி சொல் வசனம்.

பெண்ணேவிட வேறொருமாதரை விருப்பம் கொள்ளெனென்று
மது மந்தைக்கி சந்தியவசனம் நடரிடத்து வந்ததுபோல நானுமி
க்கலாகாதென்று கெடியமம் ஹடைய தயவுவிப்படிநீருந்தால் யெ
ரானுலென்ன செய்பக்கூகும் அடியாளந்த திருசாங்குநாதரிடம்போ
கும்படிக்கு மகிழ்ந்தனுப்பும் மண யாளரே.

திருச்சங்குநாதர் சொல் தரு.

ஜாலமேதடா	யிர்த கோலமேதடா
ஜாமயிந்த	காமத்தா லேதவிக்கலானனே
காமயிரியுயிரு பேர்துதே	காணவாராணமேதோ
கண்ணோமமுதா அங்கம்வாடுதே	பிறுசுண்கள்தேடுதே
ஆண்சுபீர்ப்பீரகியென்னை	அணையவல்லமே
வண்ணமடகனுஅடா	துளசிதாசனா
வாடிமனம் பிடிபுக்க	மகாமலா குமோ

சங்குநாதர் சொல் - வசனம்.

அடாதா மிதுவாநேசம் மிதுவாமேசம் யென்னடாவேடி
ப்போகுதேய ன்ளமும் மமுதாதேவிலல்லியெயிர்போகுதேயென
னசெய்வேன் துளசிதாசனே.

புருஷனுக்கும் மனைவிக்கும்-நாக்கம்.

சிருத்தொண்டநெற்பகையானதே விமார்பெற்றகீர்த்தி
செப்பபெயளிசாகுமோ பெண்மயிலே
சிதளம்பெருகிய பெண்ணேயிது
ஓதுமயசகம் தண்ணே-சிரு

மழுதாதேவி சொல்தரு.

வருத்தமடையமொழி மருத்துநடந்துதுண்டோ
மசிழ்ந்நயெனையனுபும் மணவாளா
வஞ்சகமரியேனேநாதா யிதை
கொஞ்சமுநினைப்பேனோதா வரு

துளசிதாசர் சொல்தரு.

பட்டாடைமேலுடுத்தி பணிகளலங்கரித்து
பரிமளமலர்குடி பெண்மயிலே
பாசமய்நொடிக்குள்ளே வாரும்
நேசமாயவரிடம் சேரும்-பட்

மழுதாதேவி சொல்தரு

மட்டில்லாப்பூஷணமும் மாலைக்கதம்பம்விச
வந்துபணிந்தேனெந்தன் மணவாளா
மங்கனமாகதேடி நானும்
பொங்கமாய்வருகிரேன் கடி-மட்டி

மழுதாதேவி சொல்-வசனம்.

உம்மிடப்பொருளைஓ தவருத்தகானங் கொடுத்தால் அடியாளு
க்கென்னசந் தோஷமாய போய்வருகிரேன் பிரானேசா அப்படியே
போய்வாரும்பெண்ணே மழுதா.

மழுதாதேவி சொல்-கொச்சகம்.

அந்தரமும் கண்டுதொடும் அரிராமச்சந்திரராய்
வந்தெழுந்தமாதவமே மலாடிக்கியான்சருணம்
சுந்தரமாயென்கணவன் சொல்லுமொழிகேட்டுவந்தேன்
சுந்தமுதுமெய்ப்பட்டவே கட்டிக்கம்பெற்றிடுவீர்

43

மழுதாதேவி சொல் வசனம்.

ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியாகவே எழுந்தருளிய கர்த்தனை உமதி
வீட்டப்படி அடியானைக்கலந்துமகிழ்த்தருளும் சுவாமி.

சங்கராநர் சொல் கந்தார்த்தம்.

வாடிக்கையிதுவோமிக்க வருந்தியகாலந்தப்பி
வேடிக்கையாகவந்து விருதாயாப்பேவேண்டாம்
கோடிக்கையெவமுன்னேகுருக்காகமரித்ததுண்டோ
நீடிக்கத்தருமோகாமம்.

சங்கராநர் சொல் தரு.

நில்லாதேபோகலாமடி யெனக்குயின்பம்
சொல்லாதேயேகலாமடி
நல்லாய்தெரிந்தேறுங்கள் கடத்தைமடத்தையெல்லாம்
நாட்டிலில்லாதபெண்ணை கேட்டுகெதிகெட்டேனே-திவ்

மழுதாதேவி சொல் தரு.

யெந்தன்மீதுகோபம்செய்வது யென்னுதியோகவாமி
அந்தணரும்சந்தடியே தந்திடவும்வந்திடவோ-எந்த

சங்கராநர் சொல் தரு.

மோசக்காரிவேஷக்காரி யென்முன்னேநிரப்பதோ
ஆனையெப்பேசுது பாசமிதுசெய்தோ-மோச

மழுதாதேவி சொல் தரு.

மெய்தக்கோபம்கொடுமைசெய்யாமல் மெய்யாயெந்தனை
சித்தமுடன்பத்தியொத்த மிருவுத்தமே-மெத்த

சங்கநாதர் சொல் தரு.

சூதுக்காரியென்சொன்னாலும்
வாதுதாரீநயிதோ

தேவதேதடி
மாதுகுணபேதமிது-சூது

மழுதாதேவி சொல் கொச்சகம்.

உருகிமனம்காமவிடாய் யோங்கிபெருகியென்மேல்
விரகமதுகொண்டிருக்கும் விதைபரிந்துயான்வரவும்
பெருகிகெடும்கோபகுணம் பிரியவிட்டுவலுடன்
சூரிகிவந்து அன்புவைத்து கூடிசுகம் தந்திவீர்.

மழுதாதேவி சொல் வசனம்.

சுவாமி சங்கநாதரே இந்தமடத்துக்கு யெழுந்தருளி அடியாள்
மீது இன்பம் வைத்துகாமசன்னதம் கொண்டுவாடி தவிப்பதையரி
ந்து யான்வரவும் தாங்குன்கடுங்கோபகுணத்தைபாராட்டுவது தகுதி
யல்ல யிதுவேளை மகிழ்த்து கட்டித்தழுவி சுகந்தரவேண்டும்சுவாமி

மழுதாவுக்கும் சங்கநாதருக்கும் தர்க்கம்-தரு.

தேசோமணியுஜாமணி
தேடாவிதம்
கடாதடி.

தேவருபியே
தேடிவரக்
கோமணி-சுரு

சித்தசன்பாணமும்
மெத்தவும்வாடியே

பத்தியேவீசவும்
வெத்திகொண்டேனே-தே

மழுதாதேவி சொல்-தரு.

நாகாமணியோ
நாதாயெனைநாடிபெரும்
ரஞ்சிதமாகவே
வஞ்சமில்லாமவே

காமணியுமணருபியே
வந்தோயிது துரையே-சுரு
பஞ்சனமருவிய
கொஞ்சியேவாரும்-நாசா

சங்கநாதர் சொல் தரு.

வாராய்மதிப்பனே
மானேமனம்வாடி
மந்திரமோவிது
சந்தரமாகவே

ரதிருபு வந்தரியே
வாதுதானேமதுயேதடி-சுரு
தந்திரமோவெரு
வந்தேதிர்நீபச-வாரா

மழுதாதேவி சொல்தரு.

தேவர்பழிமேவாமொழி

தேடலாகுமோ

தீராவிரகம்தேரிவா

சீரோமதிபூரை-சுரு

சித்திதையாளையும்

நத்திவரவந்திட

வொற்றுமேகூடவும்

குற்றமேகூறும்-தேவ

சங்கநாதர் சொல்-கவி.

தகப்பனுக்குத் தவிர பிள்ளை தாகத்தை திராநீரும்

அகப்படாபொருளுமிக்க அரும்பசிக்கு தவாவன்னம்

மிகப்படும்விரகவாதை மீண்டுபின்கிடைத்தபெண்ணும்

சுகப்பட்பலனேயில்லை சொல்லரியாதோபோம்போம்.

சங்கநாதர் சொல்-வசனம்.

தகப்பன் ஆபத்துக்குத் தவிர தபிள்ளையும் தாகத்தை தணித்தாகத் தலமும் யிச்சித்தவேளைபில் அகப்படாதபொருளும்பசிவேளைக்குத் தவிர தஅன்னமும்விரகவாதைநீங்கியபோது கிடைத்தப்பெண்ணும்மருபடிபலன் தாமாட்டாதென்றறியாமோ நீயெனக்குவேண்டுவதில்லை உட்கவலாம் உட்கவலாம்முதலாக.

மழுதாவுக்கும் சங்கநாதர்க்கும்-தர்க்கும்-தரு.

கண்டரியாமலே

கண்ணாள்ன்கோபிப்பார்

கட்டியணைய

கிட்டவரலானேன்

கலவைக்கினை திடும்

கண்ணாட்டில்லையோ

தைதொட்டுத்தின்பம்

பெரலானேன்

சங்கநாதர் சொல்-தரு.

பெண்ணுணவுக்குள்ள

பேதகுணத்தாலே

போலாமிகுத்துகை

தொடலாமோ

பித்தளென்றெண்ணுதே

சத்தியமாயுன்மேல்

யிரியமாட்டவைத்தனே

ஆசைப்படலாமோ

மழுதாதேவி சொல் தரு.

காணுந்தன் மொழிதட்டி

நடந்தபாதையென்று

காயகன் தெண்டிக்க

விதியாச்சே

காதனையும்மிட

காதலைதணிக்காமல்

கான் துன்பப்படயிந்த

கெதியாச்சே

சங்குநாதர் சொல் தரு.

யேனந்தவாதனை

யென்னைகுலதெய்வமாய்

யெண்ணையெயினிசேரும்

திரமாக

யெப்போதும்நீகர்ப்பு

நிலைவராமலே

யிருப்பாயிதுவேகல்ல

வரமாக

பொது வசனம்.

இப்படிவாதாடும்விதமரிந்து பிராமணன் சொல்லுகிற விதம்காண்க.

பிராமணன் சொல் கவி.

கண்டாயோபாதாராமா கலந்துமேசாதமுண்ண

சண்டாளன் துரோகிவந்து தாசன்தன்மனைவிதன்னை

பெண்டாளபேசுகின்ற பிழைமொழிப்படவேகோபம்

கொண்டாடியவனைவாட்டி கொல்லுவோம்வருகுவிரே.

பிராமணன் சொல் வசனம்.

அடா பாதா ராமா கோவிந்தா பார்த்திராசண்டாள துரோகி பகலவக்கொன்ற பாதகன் வைதிகபிராமணனைக் கொண்டுவிட்ட பாவிரிபோஜனம்பெற்றதுமல்லாமல் தாசன்மனவியை தாயென்றும் பாதாமல்பெண்டாள யெண்ணங்கொண்டு பேசுவதைப்பார்த்திராரே க்குகோபம்தலைகிழிந்துபோகிறது அவனைபிடித்து அடியடியென்று அடித்துக்கொல்லுவோம் வாரும் பிராணமக்கூட்டங்களே.

பிராமணருக்கும்-சங்குநாதர்க்கும்-நாக்கம்-தரு.

அன்னமிட்டதாயை	கன்னமிட்டபடுபாவி
ஆரடாஓடாதேயிங்ஜே	சிலலடா
வாண்ணமணியரசி	தன்னையிச்சைகொள்ளலாமோ
மடையாமடையாயென்ன	சொல்லடா
உன்னையும்பிடித்திழுந்து	ஒங்குகையைவாங்கிடுத்தி
சிவனமும்படுத்திடவே	தேரிவந்தோம்பாரடாரீ அன்

சங்குநாதர்சொல்-தரு.

அய்யய்யோயென்னசெய்குவேன்	ஆயிரம்பேர்கூடியென்னே
அடிமேலடிக்கலாச்சுதே	நானென்னசெய்குவேன்-அடி
அஞ்சியெமனம்வாடிநீங்கள்	மிஞ்சியேயெனேஜாட
வஞ்சுகமிதுதானோநானும்	கொஞ்சமுமரியேனே-அய்ய

பிராமணர்சொல்-தரு.

கொஞ்சம்மதிப்பில்லாமல்	மிஞ்சிமதம்கொண்டவனை
குந்தகுந்தவேறெட்டி	தள்ளடா
நஞ்சுமென்றுவந்து	பல்லைக்கெஞ்சினாலும்
மாரிமாரிசண்டனுக்கினை	யாக்கிக்கொள்ளடா
கெஞ்சியிவன்மேனியெல்லாம்	பிஞ்சிரத்தம்பெருகவே
வஞ்சியைதொடுங்குரத்தை	மட்டமாகவெட்டிவிட-கொஞ

சங்குநாதர்சொல்-தரு.

என்னுபிழைகள்செய்தேன்	எட்டியெல்லாமடிக்க
எந்தனுயிரும்போகுதே	அய்யய்யோபாவி-யெந்த
யேதமாயென்னுலேநீங்கள்	சாகவந்தவிதியோ
நோகவேமதிவாடிமிக்க	சோகமாய்விழுந்தேனே-யென்

பொது-கந்தார்த்தம்.

சோகமாதுடங்கி போகவேமடங்கி
சாகவேயடங்கி

பொது-தரு.

யேகவேயெந்தாரோ	உயிரும்கன்றாய்
யேகவேயெழித்தாரோ	
யேகமாயிழுத்துமே	யெரிந்து அந்தனரோல்லாம்
நாகரீகமாக	நதைத்துவைப்பெகாட்டி-யேக

பொது-வசனம்.

இப்படி பிராமணனுட்கு மாயவகாதன் உயிரடங்கக்கண்டு மழு
தாதேவி புலம்புகிறவிதங்காண்க

மழுதாதேவிசொல்-கந்தார்த்தம்.

மாதவாமுகுந்தா சோதனையிதுவோ
வேதனையடிய

மழுதாதேவி சொல் தரு

சூதுசெய்குவேனையோ	யெப்படிதாளுவேனையய்யோ
யேதுவிரமீரி	வாதுபுரிபவும்மை
வேதியர்மடிக்கவும்	பாதையானனே-சூது

மழுதாதேவி சொல்-கந்தார்த்தம்.

ஆவலாயெக்கனை தாவிபேமரித்த
மேவியேமடிய

மழுதாதேவிசொல் தரு.

பாவியானனே	யென்செய்வேனிதர்க்கு
பழிகாரியானனே	பாவியானனே
பாவத்திதாலேயெந்தன்	ஆவித்தளருதே
சோபித் துநாயகன்	கோபித்திடநானும்-பாவி

பிராமணர் சொல் கந்தார்த்தம்.

கண்டோமேவுன்னை மெண்டாளவந்த
சண்டாளன்தன்னை.

பிராமணர் சொல் தரு.

கொண்டாடலாமோ	அம்மணிசுகமாக
குணபெண்ணலாமோ	அம்மணி
கொண்டாடும்குணமெல்லாம்	கண்டாமதைப்பற்றி
விண்டோம்மனைசேர	கொண்டாடிவிடுத்தோமே-கொ

வசனம்.

இப்படி பிராமணன் சொல்ல மழுதாதேவி வரக்கண்டு தாசர்
செல்லுகிற விதங்காண்க.

பொது கவி.

அந்தணரகத்துதேவி யழுதுமேவாவுங்கண்டு
சொண்ணல்பெரிகிகோபம் சிவந்துகண்பொரிபார்க்க
வந்திடநலமோவென்று மடிக்கவேவாளெடுத்து
தந்தமும்கடித்துமீரி தாசனுமுரைக்கின்றானே.

146

தாசன்சொல்-சுரு

காதகிவேரக்கண்டுமே கடுஞ்சினம்கொண்டேனே
கடிகியேவந்திட கொடியவனென்றுமேகண்டேனே
பாதகியஞ்சியேபதுங்காதே பென்மனமிதங்காதே-சுரு
பட்டினியென்னிட சட்டளைக்கடந்துமே
யெட்டிநாதனை விட்டுமேவந்தபாதகி-காதகி

காடியேவேள்வந்திடவே வெகுதோபமா
கடுங்கவந்துமேபேசவும் பென்னிடபாபமா
கோமளருடியே சூற்றமுமென்னசொல்லடி-சுரு
சூசவும்வேண்டாம்
பேசியேபென்னெதிர்கில்லடி காடி

மீனதாதவே முடிக்காதே
லியேயென்னெதிர் படிக்காதே
மேழும்வெருத்திட பேசியிருமலே-சுரு
கூசியேவந்திட
பாசமோசொல்லும் மீன.

மமுதாதேவி செல் தரு.

போகவேயென்னிடயிச்சையைவிட்டுமே கூசவே
பிரியம்விடமலைகாணுமேலமது பேசவே
யேகாமரையவந்துடித்தாரே யெட்டியேகவரையும்பிடித்தாரே
யிடக்கன்யென்மே அடிக்கடிவாட்டியே
துடிக்கஅவரையும் மடிக்கவேவென்கேன்-போக

தாசர் சொல் வசனம்.

பளபள யென்னுவசனம் புகன்றாய் னுனத்த சங்கநாதரிடம்
போக கேர்ப்புடவந்தாபென்று கேழ்க்க நீ சொல்வது அவரென்னை
வெருக்க கான்பிரியமாய் விடாமல் பேகவதை திருக்கட்டமரிந்து

அவரைப்பிடித்து அடித்து மடித்து விட்டார்கள் வந்துபாரும் பிரானேசா

துளசிதாசர் சொல்-கவி.

மாதவாயரிமுகந்தா மடந்தேடிவந்துமிக்க
வாதனைப்படயிச்சித்தி மனவியையனுப்பினைக்க
சோதனைத்தானோபாபம் துணிந்துமேயவலுக்கொல்ல
பாதகநாகிவந்த பழிக்கென்னசெய்வேனையோ.

துளசிதாசர் சொல் வசனம்.

அரிகரிமுகந்தா அரிவாகதேவா பரமபுருஷா பார்த்தாமா யிந்தி
ருமடத்துக்குவந்து திருக்கந்தாடி அந்தணராலே மடியவந்தா யி
விதிக்கென்னசெய்வேன் தெய்வமே.

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

இங்கவிதிக்கென்னசெய்வேன்	அரிமுகந்தன
இப்படிவரவைத்தாயே	அரிமுகந்தன
பாடகனுனென்றுகூரி	அரிமுகந்தன
பசிக்குதென்றுயன்னங்கேழ்க்க	அரிமுகந்தன
சாதமிட்டுவண்டயின்பு	அரிமுகந்தன
தாடிதைக்கேட்டுமடிந்திர்	அரிமுகந்தன
அந்தணன்பழிக்காளாகி	அரிமுகந்தன
அவனியினிருக்கலாமோ	அரிமுகந்தன

துளசிதாசர் சொல் கவி.

அடியவனிடத்தில்வந்த யந்தணர்யோகிதன்னை
மடியவேயடித்துக்கொன்ற மரையவர்தன்னைபெல்லாம்
நொடியினிலமடிக்கவேண்டி நோக்கிவாளெடுத்துவந்தேன்
கடிக்கியெய்யந்தோடாமல் கதவெலாம்சாத்துகிரே.

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

அடாசெல்லா ஆடாசெல்லாபிகளே யிற்கே அமுதுக்குவந்
த சங்கநாதகவாமி வேண்டுகேட்டப்பொருளை நான்கொடுக்கயிவந்
கம்மாயிராமல் அவரையடித்துக்கொன்ற திருக்கட்டபிராமணரை
பெல்லாம் ஒருவரையாவதுவிடாமல் கொல்லவேண்டி கோபமிருத்
துவாளெடுத்தேன் யிவர்பயந்தோடிப்போகாமல் நான்குவாசப்படி
கபாடத்தைசாத்திபூட்டுங்கள் காவலாளிகளே.

துளசிதாசர்க்கும் பிராமணருக்கும் தர்க்கம்-தரு.

ஒடிப்போகாதேவாருங்கள் ஆயிரம்பேரும்
ஒருமிக்கநீங்களும்கேருங்கள்
தெடியொருவர்கேட்ட அதையும் நான் கொடுத்தால்
துறத்திநீங்களாவரை மடித்திடலாமோ சொல்லும்-ஒடி.

பிராமணன் சொல்-தரு.

அய்யாமடத்துக்காகுமோ அசிதன்னை
அணையத்துணிவுபோகுமோ
மெய்யாயிதுவறக்கு மேலாயெங்களை யெண்ணி
சிரட்டிப்பேசலாகுமோ திருட்டுக்குடன்படுமோ-அய்

துளசிதாசர் சொல்-தரு

தேவாருங்கிதநாச்சுதே அனரைக்கொல்ல
திடத்தகீர்த்தியும்போச்சுதே
தாவியுங்களைவெட்டி தள்ளித் தள்ளி துள்ளியே
தடுத்தமொழியவிட்டி மிகுத்தசோபம் கொண்டேனே-தேவ

பிராமணன் சொல்-தரு.

கோரமிசூத்தவேதியா மணவிபெண்ணை
கூட்டிகொடுக்கும்ஜாதியா
சூரமிசூத்துவந்து துள்ளி துள்ளியெங்களை
துணிக்கத் துணிந்தவல்ல யிணக்கமிதுவாமோ-கோர

பொது-களி.

சுந்தேவாடிட்டி கைத்தேரவெட்டி.

ரத்தாருவோட

பொது-தரு.

வதைத்தாரேசிரும் ஆயிரம்பேரும்
செத்தாரேபாரும்
கொத்தாகமடியவே கொலிந்தன் செயலென்று
குண்ணா குண்ணியே யெண்ணாதும்கெண்ணியே-வதை

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

அரிகரிநென்னசெய்வேன் அச்சுதகே
அரிகரிநென்னசெய்வேன்

வீரகோரங்கொண்டிருந்த வேதியரைவெட்டவைத்தார்
 பார்க்கப்பார்க்கயென்னுடலம் பதருதெயென்னசெய்வேன்
 அன்னமிட்டுக்கழுத்தரிந்த அரும்பாவியென்னேசம்வைத்தார்
 சிந்தையும்சுலக்யானும் சேவடிதொழுதேனைய
 பரமநாதாயென்னசெய்வேன் பழிக்கஞ்சாபாவியானேன்
 பூசுதறைகொன்றபாவி பூமியிலிருந்துமென்ன

துளசிதாசர் சொல் கத்தார்த்தம்.

உள்ளமும்சுகடுகெத்து ஒருவரைவிடாமல்வெட்டி.

துள்ளியேயெனதுகொஞ்சம்

துளசிதாசர்சொல் தரு.

தள்ளுதகோபங்கெண்டேனே வள்ளலேயித்தகா
 மாண்டென்னயிருந்துமென்ன வெட்டவாள்வைகெடுத்தேன்
 விள்ளவேசிறமும்விழ வெட்டியுண்டோயினிமேலே
 கெட்டியா கப்பிடித்தேன் அட்டியுண்டோயினிமேலே
 ஆதியரிதேவாவென்று ஆககாரம்கொண்டெழும்பி
 ஒங்கியேவெட்டாததுணைத்தேன் உத்தமனும்வாளிராலே-தள்

வைகுண்டவாசர் வருகிறகவி.

திருமொழி. துளசிதாசன் திடந்தவாளெடுக்கபத்தி
 மருமொழி தருவோமென்று வைகுண்டபதியைவிட்டு
 பெருமொழிரிவிளங்கேதவர் பின்னுமாமுனிவர்க்குமு
 தருமொழிபெருவைகுண்ட நாதரும்வருகின்றாரே.

வைகுண்டவாசகர் வருகிற தரு.

வைகுண்டவாசர்வந்தார்

அஷ்ட்டலக்ஷிம்

வாசப்பிரகாசர்வந்தார்

தெய்தித்திமியென்று

தேவரம்பையரட

தேசமணி துளசி

தாசனமனம்களிக்க-வைகு

கனகபிதாம்பரம்

கவுத்துவமணியிச

கனகைப்பதினுவை

அனைவரும் துதிபேச-வைகு

யெங்குமபிரகாசநாதன்

யேகவடிவைக்காட்டி

தங்கும்சாலையில் கிருஷ்ண

சாயிச்சின்பத்தைப்பூட்டி-வைகு

சகலசம்பிரமசோதி

தனியாய்கெருடநேரி

புகலுமன்பருமின்பர்

பூரிக்கஜெயம்கூரி-வைகு

துளசிதாசர் சொல்-கவி.

அஷ்டலக்ஷிமிசமேதா அகிலாண்டபூரணனேபோற்றி.

பகதிவாகனனேபோற்றி பருபரப்பொருளேபோற்றி

துஷ்டசங்காராய்போற்றி துளசி பரனேபோற்றி

இஷ்டமாயேழைமுன்பு யெழுந்தருளானேபோற்றி

அரிவுரிவானதேவா ஆனந்தகல்யாணனேபோற்றி

கரிதுயரகற்றசோதி கமலநேத்திரனேபோற்றி

விபிக்டல்மரந்தழாத்தி வேதவேதாந்தாபோற்றி

முதனியரியேபாதி மூலகாரணனேபோற்றி.

துளசிதாசர் சொல்-வசனம்.

ஆதிமத்தியானந்தசொருபா நீலமேகவதனா வேதாசமங்கலி
நிறைந்தபரிபூரண தயாதிதியே கங்காஜெலம்பெருகியகமலப்பொற்பா
தத்துக்கு அடியார்கள் அநேகஜிர்க்க நமஸ்க்காரம் யிங்கேவந்த பிர
மணனார் அவராலே பட்டதுன்பத்தைப்பற்றி ரக்ஷித்தருளும் கந்த
தனே.

துளசிதாசர் சொல்-தரு.

மரையவராகிவந்து

தேசிகனே-அய்யா-தேசிகனே-உ

மனதைக்கண்டிரித்தேனே

தேசிகனே

இதைவவனர்ப்பலென்ன

சிறனே-அரிமாதவனே

இப்படிசோதிக்கலாமோ

சிறனே

மகிழ்ந்தேன் மனவியுடன்

தேசிகனே-அப்பா-தேசிகனே

மருவிகுகித் துவாரும்

தேசிகனே

இகழ்ந்தப்பொருளையினி

சீதானே-அரிமாதவனே

இச்சைவைப்பதுமுண்டோ

சீதானே

ஸ்ரீராமர்சொல்-வசனம்

வாரும்முதலே உன்னாயகன் கருத்தரிந்தேன் உனக்கென்
வரம்வேண்டும், கேளுமம்மணி.

மமுதாதேவீசொல்-வசனம்.

அரிகிரகோதண்டபாணி முரோவென்பவர்கமுத்தில் விம்மதா
ரம் தரித்ததென்ன யிப்பவே அடியாளுக்கு மோகஷமளித்தருளவே
ண்டும் கர்த்தனே.

ஸ்ரீராமர்சொல்-கவி,

மனையவனாகியுங்கள் மனதுகண்டகமகிழ்ந்தேன்
தரையுள்ளகாலம்கீர்த்தி தள்ளாதவரமும் ந்தேன்
நிரைகற்புமமுதாவுக்கு நிகரிலாமோகஷம்தந்தேன்
குரையரமானடோர்தம்மை கொப்பெனயெழிப்பினேமே.

ஸ்ரீராமர்சொல்-வசனம்.

அப்பாதாசனே நாமோபிராமணயோகியாய்வந்து உங்கள் மன
வுருதியைக்கண்டு மகாசக்தோஷமடைந்தோம் பூமியிலுள்ளவரைக்
கும் உங்கள்கீர்த்திப்பிரகாசித் தவரும்படி வரம்பாணித்தோம் உன்
னிலை மாண்டவரெல்லாம் முனே நாவேயெழுந்தத்தந்தேன் கர்ப்
புநிரைஞ்சனியான மமுதாவுக்கு ஆகியான வைகுண்டபதவி தந்
தோம் நீ இன்னம்கொஞ்சகாலம் நமது மதமானது பிரகாசிக்க அ
னேகசித்துகள்நடத்திவந்தால் நாமோபிராசன்னமாகி உனக்குவைகு
ண்டத்தில் ஆகியானமோகஷம் தருகிறோம் திருத்தியமாகும் நா
வ்களிருப்பிடம்போய் வருகிறீர்கள் எனத்தானே

துவசிதாபர் நாடகம் முற்றிற்று